

Wykaz prac legislacyjnych Ministra Energii

prorowadzony na podstawie art. 8b ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r.
o Radzie Ministrów (Dz. U. z 2025 r. poz. 780 oraz z 2026 r. poz. 160)

Stan na dzień 5 czerwca 2026 r.

Nr	Tytuł projektu	Przyczyny i potrzeba wprowadzenia rozwiązań, które planuje się zawrzeć w projekcie	Istota rozwiązań, które planuje się zawrzeć w projekcie	Osoba odpowiedzialna za opracowanie projektu	Planowany termin wydania rozporządzenia	Przyczyny rezygnacji z prac nad projektem
1. (wpis: 7.08.2025; aktualizacja: 22.08.2025; aktualizacja: 5.09.2025)	Projekt rozporządzenia Ministra Energii zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń z tytułu zaopatrzenia w ciepło (Rządowy Proces Legislacyjny: https://legislacja.gov.pl/projekt/12400955)	1. Na podstawie § 13 ust. 6 rozporządzenia Ministra Klimatu z dnia 7 kwietnia 2020 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń z tytułu zaopatrzenia w ciepło (Dz. U. poz. 718, z późn. zm.), wydanego na podstawie art. 46 ust. 5 i 6 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 266, z późn. zm.), dalej „rozporządzenie taryfowe”, został określony maksymalny wskaźnik zmiany przychodów dla jednostek kogeneracji oddanych do użytku do 3 listopada 2010 r., dla których stosuje się uproszczony sposób kalkulacji cen i stawek opłat, o którym mowa w art. 47 ust. 2f ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne. Powodem wprowadzenia tego przepisu było ograniczenie skokowych wzrostów cen i stawek opłat w jednostkach kogeneracji. Na przestrzeni ostatnich lat przepis ten spełnił swoją funkcję, ponieważ większość jednostek kogeneracji oddanych do użytku do dnia 3 listopada 2010 r. osiągnęła już cenę referencyjną. Zróżnicowanie podejścia do jednostek ze względu na datę ich uruchomienia jest nierównoprawnym traktowaniem przedsiębiorstw energetycznych. 2. Ponadto, § 13 ust. 5 rozporządzenia taryfowego, który umożliwia zwiększanie wskaźników referencyjnych, bezpodstawnie zwiększa planowane przychody. Mając na uwadze sposób ustalania cen referencyjnych dla jednostek kogeneracji opalanych poszczególnymi rodzajami paliwa, nie ma uzasadnionego powodu, aby dodatkowo zwiększać wartość wskaźnika referencyjnego dla jednostek kogeneracji w zależności od wielkości mocy cieplnej zainstalowanej tych jednostek, a tym samym powiększać poziom przychodów z wytwarzania ciepła dla jednostek kogeneracji, dla których ceny i stawki opłat są kalkulowane metodą uproszczoną. 3. Art. 47 ust. 2f ustawy – Prawo energetyczne odnosi się do jednostek kogeneracji. W § 14 rozporządzenia taryfowego jest odniesienie do źródła.	1. Zasadne jest uchylene § 13 ust. 6 rozporządzenia taryfowego oraz przepisów powiązanych ze względu na opublikowane przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki w dniu 31 marca 2025 r. średnie ceny sprzedaży ciepła wytworzonego w należących do przedsiębiorstw posiadających koncesje jednostkach wytwórczych niebędących jednostkami kogeneracji oraz wskaźniki referencyjne, które mają tendencję malejącą, co po zastosowaniu wzoru zawartego w § 13 ust. 6 skutkuje istotnym obniżeniem poziomu przychodów dla jednostek kogeneracji oddanych do użytku do 3 listopada 2010 r. Jednocześnie obniżenie przychodów dla jednostek kogeneracji oddanych do użytku po 3 listopada 2010 r., dla których jest stosowany uproszczony sposób kalkulacji cen i stawek opłat z wytwarzania ciepła, jest niewielkie, bowiem przepis ust. 8 wyłącza te jednostki z obowiązku stosowania § 13 ust. 6. Wskazane przepisy prowadzą do istotnego zróżnicowania poziomu przychodów kogeneracyjnych jednostek wytwórczych wyłącznie w korelacji z datą przekazania jednostki do użytkowania. Taka sytuacja jest niezależna od kosztów wytwarzania ciepła i energii elektrycznej. Mając na uwadze wskazane powyżej okoliczności, należy się spodziewać, że przedsiębiorstwa energetyczne eksploatujące jednostki kogeneracji oddane do użytku do dnia 3 listopada 2010 r. będą zmuszone do skalkulowania taryfy na poziomie niegwarantującym pokrycia ponoszonych kosztów. 2. Zasadne jest uchylene § 13 ust. 5 rozporządzenia taryfowego, który umożliwia zwiększanie ceny referencyjnej przez zwiększanie wskaźników referencyjnych. Należy uwzględnić, że częstość publikacji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki wskaźników referencyjnych została zwiększona i aktualnie wskaźniki są publikowane dwa razy w roku, a nie raz do roku, jak to miało miejsce do 2024 r., co powoduje szybsze dostosowanie ceny referencyjnej do warunków prowadzenia działalności wytwarzania ciepła w kogeneracji. 3. Należy ujednolicić niespójne sformułowania w art. 47 ust. 2f ustawy – Prawo energetyczne i § 14 rozporządzenia taryfowego, stosując sformułowanie ustawowe – „jednostka kogeneracji”, w odpowiednim przypadku.	Miłosz Motyka – Minister Energii Paweł Bogusławski, Główny Specjalista, Departament Transformacji Ciepłownictwa i Efektywności Energetycznej, tel. 691 985 561, pawel.boguslawski@klimat.gov.pl	Wrzesień 2025 r. Rozporządzenie zostało wydane 28 sierpnia 2025 r. (Dz. U. poz. 1200)	

Nr	Tytuł projektu	Przyczyny i potrzeba wprowadzenia rozwiązań, które planuje się zawrzeć w projekcie	Istota rozwiązań, które planuje się zawrzeć w projekcie	Osoba odpowiedzialna za opracowanie projektu	Planowany termin wydania rozporządzenia	Przyczyny rezygnacji z prac nad projektem
2. (wpis: 8.08.2025; aktualizacja: 22.08.2025; aktualizacja: 15.09.2025; aktualizacja: 10.10.2025; aktualizacja: 26.11.2025; aktualizacja: 11.12.2025)	Projekt rozporządzenia Ministra Energii zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu gazowego (Rządowy Proces Legislacyjny: https://legislacja.gov.pl/projekt/12401804)	Celem nowelizacji rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 2 lipca 2010 r. w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu gazowego (Dz. U. z 2018 r. poz. 1158, z późn. zm.), wydanego na podstawie art. 9 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 266, z późn. zm.), dalej „rozporządzenie systemowe”, jest stworzenie ram prawnych umożliwiających usprawnienie procesu przyłączania jednostek wytwórczych energii elektrycznej zasilanych paliwami gazowymi do systemu przesyłowego gazowego, poprzez wprowadzenie nowego modelu przyłączania dedykowanego tym jednostkom. Model ten zakłada możliwość lokalizacji nowego punktu wyjścia z systemu przesyłowego gazowego w bezpośrednim sąsiedztwie instalacji wytwórczej, co pozwoli na efektywne wykorzystanie zasobów i kompetencji operatora systemu przesyłowego gazowego w zakresie realizacji inwestycji liniowych. Potrzeba zmiany przepisów wynika z rosnącej liczby projektów inwestycyjnych w zakresie budowy gazowych bloków energetycznych, które są kluczowe dla zastąpienia jednostek węglowych i stabilnej pracy systemu elektroenergetycznego w okresie przejściowym transformacji energetycznej. Dotychczasowy model przyłączy nie zawsze jest możliwy do zastosowania ze względów technicznych, lokalizacyjnych lub terminowych, a realizacja przyłączy przez samych inwestorów wiąże się z ryzykiem opóźnień wynikających z braku doświadczenia w budowie gazociągów wysokiego ciśnienia. Proponowane rozwiązanie pozwoli na skrócenie czasu realizacji inwestycji przyłączeniowych i jest zgodne z oczekiwaniami uczestników rynku w zakresie umożliwienia operatorowi realizacji przyłączenia w ww. modelu.	Projektowane zmiany w rozporządzeniu systemowym mają na celu usprawnienie procesu przyłączania jednostek wytwórczych energii elektrycznej zasilanych paliwami gazowymi, dla których wyjście z systemu przesyłowego gazowego będzie mogło być zlokalizowane w innym miejscu niż bezpośrednio przy istniejącej sieci przesyłowej. Istotą proponowanych rozwiązań jest wprowadzenie możliwości odstępstwa od obecnie obowiązującej zasady, zgodnie z którą nowe punkty wyjścia z systemu przesyłowego gazowego mogą być umiejscowione jedynie bezpośrednio przy istniejącej sieci przesyłowej gazowej. W projekcie przewidziano rozwiązanie, umożliwiające zlokalizowanie w innym miejscu nowego punktu wyjścia z systemu przesyłowego, jeżeli zostanie to uzgodnione pomiędzy operatorem systemu przesyłowego a podmiotem przyłączanym zarówno do sieci gazowej, jak i sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym 110 kV i wyższym, wykorzystującym paliwa gazowe do wytwarzania energii elektrycznej. Zmiana odpowiada na potrzeby inwestycyjne wynikające z transformacji energetycznej kraju oraz zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego w zakresie produkcji energii elektrycznej. Elektrownie gazowe, charakteryzujące się dużą elastycznością i wyższą sprawnością niż jednostki węglowe, odgrywają istotną rolę w bilansowaniu systemu elektroenergetycznego przy rosnącym udziale OZE. Jednak ich szybka realizacja wymaga elastycznego i technicznie racjonalnego podejścia do inwestycji przyłączeniowych.	Miłosz Motyka – Minister Energii Agata Zadrozna, Specjalista, Departament Elektroenergetyki i Gazu – Wydział Gazu Ziarnego, agata.zadrozna@me.gov.pl Michał Syrek, Główny Specjalista, Departament Elektroenergetyki i Gazu – Wydział Gazu Ziarnego, michal.syrek@me.gov.pl	IV kwartał 2025 r. Rozporządzenie zostało wydane 24 listopada 2025 r. (Dz. U. poz. 1635)	

Nr	Tytuł projektu	Przyczyny i potrzeba wprowadzenia rozwiązań, które planuje się zawrzeć w projekcie	Istota rozwiązań, które planuje się zawrzeć w projekcie	Osoba odpowiedzialna za opracowanie projektu	Planowany termin wydania rozporządzenia	Przyczyny rezygnacji z prac nad projektem
3. (wpis: 22.08.2025; aktualizacja: 15.09.2025; aktualizacja: 10.10.2025)	Projekt rozporządzenia Ministra Energii zmieniającego rozporządzenie w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać bazy i stacje paliw płynnych, bazy i stacje gazu płynnego, rurociągi przesyłowe dalekosiężne służące do transportu ropy naftowej i produktów naftowych i ich usytuowanie (Rządowy Proces Legislacyjny, dotychczasowe prace w Ministerstwie Przemysłu: https://legislacja.gov.pl/projekt/12396200)	Konieczność opracowania projektu nowelizacji rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 24 lipca 2023 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać bazy i stacje paliw płynnych, bazy i stacje gazu płynnego, rurociągi przesyłowe dalekosiężne służące do transportu ropy naftowej i produktów naftowych i ich usytuowanie (Dz. U. poz. 1707), wydanego na podstawie art. 7 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2025 r. poz. 418 i 1080), wynika z potrzeby dostosowania (aktualizacji) obowiązujących przepisów w rozporządzeniu do aktualnego stanu wiedzy technicznej i przeciwpozarowej, a także potrzeby optymalizacji rozwiązań względem baz i stacji paliw płynnych, baz i stacji gazu płynnego oraz rurociągów przesyłowych dalekosiężnych. Dodatkowo z uwagi na pojawiające się wątpliwości interpretacyjne konieczne jest stworzenie jednoznacznych przepisów.	Proponowane zmiany wpłyną pozytywnie na przejrzystość przepisów prawa budowlanego oraz o dozorze technicznym, wpłyną na poprawę bezpieczeństwa przeciwpozarowego, właściwą realizację wymogów związanych z ochroną środowiska naturalnego oraz będą miały wpływ na przejrzystość regulacji związanych z rynkiem paliw ciekłych. W konsekwencji proponowane zmiany będą korzystne dla samych przedsiębiorców oraz będą stanowić znaczące wsparcie dla instytucji państwowych, m.in.: Urzędu Regulacji Energetyki, Transportowego Dozoru Technicznego, Urzędu Dozoru Technicznego, Państwowej Straży Pożarnej, a także organów administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego oraz ochrony środowiska.	Miłosz Motyka – Minister Energii Iwona Gawłowska, Zastępca Dyrektora Departamentu Elektromobilności, Paliw i Gospodarki Wodorowej, iwona.gawlowska@me.gov.pl	IV kwartał 2025 r.	
4. (wpis: 22.08.2025; aktualizacja: 15.09.2025; aktualizacja: 10.10.2025; aktualizacja: 17.02.2026)	Projekt rozporządzenia Ministra Energii oraz Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie wymagań jakościowych dla skroplonego gazu ziemnego (LNG) (Rządowy Proces Legislacyjny, dotychczasowe prace w Ministerstwie Przemysłu: https://legislacja.gov.pl/projekt/12399306 , prace w Ministerstwie Energii: https://legislacja.gov.pl/projekt/12406851)	Przyczyną i potrzebą opracowania rozporządzenia jest brak określenia wymagań jakościowych dla skroplonego gazu ziemnego (LNG). Tym samym, nie ma możliwości objęcia go pełną kontrolą jakości paliw prowadzoną przez Inspekcję Handlową (w ramach Systemu Monitorowania i Kontrolowania Jakości Paliw). Ponadto istnieje potrzeba uwzględnienia w przepisach powszechnie obowiązujących wzrostu zainteresowania sektora paliwowego tym paliwem, w tym jego produkcją.	W rozporządzeniu, wydawanym na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2024 r. poz. 1209, 1940 i 1946 oraz z 2025 r. poz. 303), określone zostaną parametry jakościowe dla skroplonego gazu ziemnego (LNG) na podstawie normy PN-EN 16723-2:2017-10 Gaz ziemny i biometan używany w transporcie oraz biometan zatłaczany do sieci gazu ziemnego – Część 2: Specyfikacja dla paliw do pojazdów, a także na podstawie stanu wiedzy technicznej wynikającej z badań tego paliwa oraz doświadczeń w jego stosowaniu. Opracowanie rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla skroplonego gazu ziemnego (LNG), w tym dla skroplonego biometanu, który posiada takie same parametry jakościowe jak LNG, pozwoli na objęcie skroplonego gazu ziemnego (LNG), w tym skroplonego biometanu, Systemem Monitorowania i Kontrolowania Jakości Paliw, co umożliwi produkcję skroplonego gazu ziemnego (LNG), w tym skroplonego biometanu, na terenie Polski. Wpłynie to na rozwój i popularyzację stosowania paliw alternatywnych w transporcie oraz wzmocni bezpieczeństwo paliwowe państwa. W związku z tym, że projekt reguluje wymagania jakościowe dla skroplonego gazu ziemnego (LNG) zarówno pochodzącego z gazu ziemnego, jak również ze źródeł odnawialnych, projekt może wpłynąć na rozwój produkcji biometanu na terenie Polski.	Miłosz Motyka – Minister Energii Iwona Gawłowska, Zastępca Dyrektora Departamentu Elektromobilności, Paliw i Gospodarki Wodorowej, iwona.gawlowska@me.gov.pl	IV kwartał 2025 r.	

Nr	Tytuł projektu	Przyczyny i potrzeba wprowadzenia rozwiązań, które planuje się zawrzeć w projekcie	Istota rozwiązań, które planuje się zawrzeć w projekcie	Osoba odpowiedzialna za opracowanie projektu	Planowany termin wydania rozporządzenia	Przyczyny rezygnacji z prac nad projektem
5. (wpis: 25.08.2025; aktualizacja: 5.09.2025; aktualizacja: 10.10.2025)	Projekt rozporządzenia Ministra Energii w sprawie zmiany rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń z tytułu zaopatrzenia w ciepło (Rządowy Proces Legislacyjny: https://legislacja.gov.pl/projekt/12401351)	Przedmiotem projektu jest nowelizacja rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 23 grudnia 2021 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń z tytułu zaopatrzenia w ciepło (Dz. U. z 2022 r. poz. 37). Aktualnie w obszarze objętym projektem obowiązuje rozporządzenie Ministra Klimatu z dnia 7 kwietnia 2020 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń z tytułu zaopatrzenia w ciepło (Dz. U. poz. 718, z późn. zm.), zwane dalej „rozporządzeniem taryfowym”. Jednym z celów procedowanego aktualnie (nr 1 w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Energii) projektu rozporządzenia Ministra Energii zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń z tytułu zaopatrzenia w ciepło, zwanego dalej „projektem nowelizacji rozporządzenia taryfowego”, jest uchylenie § 13 ust. 6 rozporządzenia taryfowego, odnoszącego się do uproszczonego sposobu kształtowania i kalkulacji cen i stawek opłat dla ciepła wytwarzanego w jednostkach kogeneracji. Powiązanymi z uchylanym przepisem przepisami rozporządzenia taryfowego są § 13 ust. 8, 9 i 11. Uchylenie dwóch pierwszych przepisów jest przedmiotem projektu nowelizacji rozporządzenia taryfowego. Z kolei, ze względów legislacyjnych, wyeliminowanie z systemu prawnego § 13 ust. 11 rozporządzenia taryfowego wymaga podjęcia dwóch odrębnych inicjatyw legislacyjnych, które będą prowadzone równolegle z pracami nad projektem nowelizacji rozporządzenia taryfowego. Przepis § 13 ust. 11 rozporządzenia taryfowego został dodany przez § 1 pkt 2 lit. b rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 23 grudnia 2021 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń z tytułu zaopatrzenia w ciepło (Dz. U. z 2022 r. poz. 37), zwanego dalej „nowelizacją rozporządzenia taryfowego”, i wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2028 r. Przepis § 13 ust. 11 rozporządzenia taryfowego został zmieniony przez § 1 pkt 1 lit. g rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 23 listopada 2022 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń z tytułu zaopatrzenia w ciepło (Dz. U. poz. 2437). Także i ta zmiana wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2028 r. Analiza legislacyjna wykazała, że nie ma możliwości uchylenia w ramach wspomnianego już projektu nowelizacji rozporządzenia taryfowego przepisu § 13 ust. 11 rozporządzenia taryfowego, bowiem przepis ten nie wszedł jeszcze w życie (znajduje się w okresie <i>vacatio legis</i>) i nie jest częścią tego aktu.	Aby przepis § 13 ust. 11 rozporządzenia taryfowego nie wszedł w życie z dniem 1 stycznia 2028 r., należy uchylić w drodze niniejszej projektowanej nowelizacji przepis § 1 pkt 2 lit. b nowelizacji rozporządzenia taryfowego oraz wprowadzić zmianę w § 2 tej nowelizacji, w celu wyeliminowania z systemu prawnego fragmentu odnoszącego się do <i>vacatio legis</i> § 1 pkt 2 lit. b nowelizacji rozporządzenia taryfowego. Odrębne, prowadzone równolegle (nr 6 w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Energii), prace legislacyjne będą dotyczyć nowelizacji rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 23 listopada 2022 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń z tytułu zaopatrzenia w ciepło, w ramach której zostanie uchylony jego § 1 pkt 1 lit. g oraz zmieniony jego § 2 w celu wyeliminowania z systemu prawnego fragmentu odnoszącego się do <i>vacatio legis</i> § 1 pkt 2 lit. g tej nowelizacji.	Miłosz Motyka – Minister Energii Paweł Bogusławski, Główny Specjalista, Departament Transformacji Ciepłownictwa i Efektywności Energetycznej, tel. 691 985 561, pawel.boguslawski@klimat.gov.pl	Wrzesień 2025 r. Rozporządzenie zostało wydane 12 września 2025 r. (Dz. U. poz. 1245)	

Nr	Tytuł projektu	Przyczyny i potrzeba wprowadzenia rozwiązań, które planuje się zawrzeć w projekcie	Istota rozwiązań, które planuje się zawrzeć w projekcie	Osoba odpowiedzialna za opracowanie projektu	Planowany termin wydania rozporządzenia	Przyczyny rezygnacji z prac nad projektem
6. (wpis: 25.08.2025; aktualizacja: 5.09.2025; aktualizacja: 10.10.2025)	Projekt rozporządzenia Ministra Energii w sprawie zmiany rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń z tytułu zaopatrzenia w ciepło (Rządowy Proces Legislacyjny: https://legislacja.gov.pl/projekt/12401352)	Przedmiotem projektu jest nowelizacja rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 23 listopada 2022 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń z tytułu zaopatrzenia w ciepło (Dz. U. poz. 2437). Aktualnie w obszarze objętym projektem obowiązuje rozporządzenie Ministra Klimatu z dnia 7 kwietnia 2020 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń z tytułu zaopatrzenia w ciepło (Dz. U. poz. 718, z późn. zm.), zwane dalej „rozporządzeniem taryfowym”. Jednym z celów procedowanego aktualnie (nr 1 w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Energii) projektu rozporządzenia Ministra Energii zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń z tytułu zaopatrzenia w ciepło, zwanego dalej „projektem nowelizacji rozporządzenia taryfowego”, jest uchylenie § 13 ust. 6 rozporządzenia taryfowego, odnoszącego się do uproszczonego sposobu kształtowania i kalkulacji cen i stawek opłat dla ciepła wytwarzanego w jednostkach kogeneracji. Powiązanymi z uchylanym przepisem przepisami rozporządzenia taryfowego są § 13 ust. 8, 9 i 11. Uchylenie dwóch pierwszych przepisów jest przedmiotem projektu nowelizacji rozporządzenia taryfowego. Z kolei, ze względów legislacyjnych, wyeliminowanie z systemu prawnego § 13 ust. 11 rozporządzenia taryfowego wymaga podjęcia dwóch odrębnych inicjatyw legislacyjnych, które będą prowadzone równolegle z pracami nad projektem nowelizacji rozporządzenia taryfowego. Przepis § 13 ust. 11 rozporządzenia taryfowego został dodany przez § 1 pkt 2 lit. b rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 23 grudnia 2021 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń z tytułu zaopatrzenia w ciepło (Dz. U. z 2022 r. poz. 37), zwanego dalej „nowelizacją rozporządzenia taryfowego”, i wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2028 r. Przepis § 13 ust. 11 rozporządzenia taryfowego został zmieniony przez § 1 pkt 1 lit. g rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 23 listopada 2022 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń z tytułu zaopatrzenia w ciepło (Dz. U. poz. 2437). Także i ta zmiana wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2028 r. Analiza legislacyjna wykazała, że nie ma możliwości uchylenia w ramach wspomnianego już projektu nowelizacji rozporządzenia taryfowego przepisu § 13 ust. 11 rozporządzenia taryfowego, bowiem przepis ten nie wszedł jeszcze w życie (znajduje się w okresie <i>vacatio legis</i>) i nie jest częścią tego aktu.	Aby przepis § 13 ust. 11 rozporządzenia taryfowego nie wszedł w życie z dniem 1 stycznia 2028 r., należy nie tylko uchylić w drodze odrębnie procedowanej (nr 5 w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Energii) nowelizacji rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 23 grudnia 2021 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń z tytułu zaopatrzenia w ciepło przepis § 1 pkt 2 lit. b tej nowelizacji oraz wprowadzić zmianę w § 2 tej nowelizacji, w celu wyeliminowania z systemu prawnego fragmentu odnoszącego się do <i>vacatio legis</i> § 1 pkt 2 lit. b tej nowelizacji, ale także odrębnie i równolegle przeprowadzić prace legislacyjne dotyczące niniejszej projektowanej nowelizacji rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 23 listopada 2022 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń z tytułu zaopatrzenia w ciepło, w ramach której zostanie uchylony jego § 1 pkt 1 lit. g oraz zmieniony jego § 2 w celu wyeliminowania z systemu prawnego fragmentu odnoszącego się do <i>vacatio legis</i> § 1 pkt 2 lit. g tej nowelizacji.	Miłosz Motyka – Minister Energii Paweł Bogusławski, Główny Specjalista, Departament Transformacji Ciepłownictwa i Efektywności Energetycznej, tel. 691 985 561, pawel.boguslawski@klimat.gov.pl	Wrzesień 2025 r. Rozporządzenie zostało wydane 12 września 2025 r. (Dz. U. poz. 1246)	

Nr	Tytuł projektu	Przyczyny i potrzeba wprowadzenia rozwiązań, które planuje się zawrzeć w projekcie	Istota rozwiązań, które planuje się zawrzeć w projekcie	Osoba odpowiedzialna za opracowanie projektu	Planowany termin wydania rozporządzenia	Przyczyny rezygnacji z prac nad projektem
7. (wpis: 05.09.2025; aktualizacja: 10.10.2025; aktualizacja: 26.11.2025)	Projekt rozporządzenia Ministra Energii w sprawie wartości referencyjnych dla nowych i znacznie zmodernizowanych jednostek kogeneracji w roku 2026 (Rządowy Proces Legislacyjny: https://legislacja.gov.pl/projekt/12403257)	Art. 15 ust. 7 ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji (Dz. U. z 2025 r. poz. 602) przewiduje określenie przez ministra właściwego do spraw energii, w drodze rozporządzenia, w terminie do dnia 31 października każdego roku, wartości referencyjnych z podziałem dla nowych jednostek kogeneracji oraz znacznie zmodernizowanych jednostek kogeneracji, obowiązujących w kolejnym roku kalendarzowym, wyrażonych w złotych za 1 MWh, z dokładnością do jednego grosza, odrębnie dla jednostek kogeneracji: 1) opalanych paliwami gazowymi, 2) opalanych biomasą, 3) innych niż wymienione w pkt 1 i 2, z wyłączeniem paliw węglowych – biorąc pod uwagę istotne parametry techniczne i ekonomiczne funkcjonowania jednostek kogeneracji, koszty operacyjne oraz dodatkowe koszty inwestycyjne ponoszone w okresie eksploatacji, w którym jednostka kogeneracji korzysta ze wsparcia. Wspomniane wartości referencyjne będą obowiązywać na aukcjach w kolejnym roku kalendarzowym. Brak tych wartości spowoduje brak możliwości ogłoszenia oraz rozstrzygnięcia aukcji na premię kogeneracyjną dla jednostek kogeneracji o mocy zainstalowanej elektrycznej 1–50 MWe. Aktualny rok kalendarzowy jest przedmiotem regulacji rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 30 października 2024 r. w sprawie wartości referencyjnych dla nowych i znacznie zmodernizowanych jednostek kogeneracji w roku 2025 (Dz. U. poz. 1603).	Wysokość wartości referencyjnej jest to maksymalny poziom premii kogeneracyjnej, który odpowiada wielkości luki finansowej pomiędzy uśrednionym kosztem energii elektrycznej (<i>Levelized Cost Of Electricity</i> – LCOE) z jednostki kogeneracji opalanej danego rodzaju paliwem a prognozowanym przychodem z tytułu sprzedaży energii elektrycznej. Rolą zróżnicowania poziomu wartości referencyjnych dla poszczególnych porównywalnych ze względu na parametry ekonomiczne technologii jest zapobieżenie przekroczeniu przez wsparcie wysokości odpowiadających faktycznym kosztom funkcjonowania jednostek kogeneracji opalanych danego rodzaju paliwem (paliwa gazowe, paliwa stałe, biomasa oraz pozostałe paliwa) i wyeliminowanie przez to możliwości nadkompensaty, a także nadmiernemu obciążeniu odbiorców końcowych.	Miłosz Motyka – Minister Energii Piotr Karczewski, Główny Specjalista, Departament Ciepłownictwa, piotr.karczewski@me.gov.pl	Październik 2025 r. Rozporządzenie zostało wydane 31 października 2025 r. (Dz. U. poz. 1506)	

Nr	Tytuł projektu	Przyczyny i potrzeba wprowadzenia rozwiązań, które planuje się zawrzeć w projekcie	Istota rozwiązań, które planuje się zawrzeć w projekcie	Osoba odpowiedzialna za opracowanie projektu	Planowany termin wydania rozporządzenia	Przyczyny rezygnacji z prac nad projektem
8. (wpis: 05.09.2025; aktualizacja: 10.10.2025; aktualizacja: 10.10.2025; aktualizacja: 26.11.2025)	Projekt rozporządzenia Ministra Energii w sprawie maksymalnej ilości i wartości energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji objętej wsparciem oraz jednostkowych wysokości premii gwarantowanej w roku 2026 (Rządowy Proces Legislacyjny: https://legislacja.gov.pl/projekt/12403258)	Art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji (Dz. U. z 2025 r. poz. 602) nakłada na ministra właściwego do spraw energii obowiązek określenia, w drodze rozporządzenia, w terminie do 31 października każdego roku, maksymalnej ilości i wartości energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji objętej wsparciem oraz jednostkowych wysokości premii gwarantowanej w kolejnym roku kalendarzowym. Informacje dotyczące wartości premii gwarantowanej, maksymalnej wartości premii kogeneracyjnej oraz premii kogeneracyjnej indywidualnej są ważnym sygnałem dla inwestorów pozwalającym na określenie, czy dany projekt inwestycyjny uzyska wsparcie w ramach wsparcia energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji. Aktualny rok kalendarzowy jest przedmiotem regulacji rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 30 października 2024 r. w sprawie maksymalnej ilości i wartości energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji objętej wsparciem oraz jednostkowych wysokości premii gwarantowanej w roku 2025 (Dz. U. poz. 1609).	Projekt rozporządzenia określi następujące wartości obowiązujące w 2026 r.: (1) maksymalną ilość energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, której sprzedaż może zostać objęta premią kogeneracyjną; (2) maksymalną wartość premii kogeneracyjnej wynikającej z ilości energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, której sprzedaż może zostać objęta premią kogeneracyjną, w tym w odniesieniu do wytwórców energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji w jednostkach kogeneracji zlokalizowanych poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; (3) maksymalną moc zainstalowaną elektryczną nowych małych jednostek kogeneracji lub znacznie zmodernizowanych małych jednostek kogeneracji, dla których wytwórca może uzyskać premię gwarantowaną w danym roku kalendarzowym; (4) jednostkową wysokość premii gwarantowanej, w złotych za 1 MWh, dla nowej małej jednostki kogeneracji, zmodernizowanej małej jednostki kogeneracji oraz znacznie zmodernizowanej małej jednostki kogeneracji, odrębnie dla jednostek kogeneracji opalanych paliwem, o którym mowa w art. 15 ust. 7 powołanej ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r.; (5) maksymalną ilość energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, której sprzedaż może zostać objęta premią kogeneracyjną indywidualną; (6) maksymalną wartość premii kogeneracyjnej indywidualnej wynikającej z ilości energii, o której mowa w pkt 5; (7) maksymalną wysokość premii kogeneracyjnej indywidualnej, w złotych za 1 MWh, odrębnie dla jednostek kogeneracji opalanych paliwem, o którym mowa w art. 15 ust. 7 powołanej ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r., w tym w odniesieniu do wytwórców energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji w jednostkach kogeneracji zlokalizowanych poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; (8) jednostkową wysokość premii gwarantowanej, w złotych za 1 MWh, dla jednostek kogeneracji, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 powołanej ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r., odrębnie dla jednostek kogeneracji opalanych paliwem, o którym mowa w art. 15 ust. 7 tej ustawy; (9) jednostkową wysokość premii gwarantowanej, w złotych za 1 MWh, dla jednostek kogeneracji, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 powołanej ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r., odrębnie dla jednostek kogeneracji opalanych paliwem, o którym mowa w art. 15 ust. 7 tej ustawy; (10) jednostkową wysokość premii gwarantowanej, w złotych za 1 MWh, dla istniejącej małej jednostki kogeneracji, odrębnie dla jednostek kogeneracji opalanych paliwem, o którym mowa w art. 15 ust. 7 powołanej ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r.	Miłosz Motyka – Minister Energii Piotr Karczewski, Główny Specjalista, Departament Ciepłownictwa, piotr.karczewski@me.gov.pl	Październik 2025 r. Rozporządzenie zostało wydane 31 października 2025 r. (Dz. U. poz. 1505)	

Nr	Tytuł projektu	Przyczyny i potrzeba wprowadzenia rozwiązań, które planuje się zawrzeć w projekcie	Istota rozwiązań, które planuje się zawrzeć w projekcie	Osoba odpowiedzialna za opracowanie projektu	Planowany termin wydania rozporządzenia	Przyczyny rezygnacji z prac nad projektem
9. (wpis: 05.09.2025; aktualizacja: 10.10.2025; aktualizacja: 26.11.2025; aktualizacja: 11.12.2025)	Projekt rozporządzenia Ministra Energii w sprawie wysokości stawki opłaty kogeneracyjnej na rok 2026 (Rządowy Proces Legislacyjny: https://legislacja.gov.pl/projekt/12404210)	Projekt rozporządzenia jest realizacją upoważnienia ustawowego zawartego w art. 64 ust. 4 ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji (Dz. U. z 2025 r. poz. 602), która w 2025 r. nakłada na ministra właściwego do spraw energii obowiązek określenia, w drodze rozporządzenia, w terminie do dnia 30 listopada, wysokości stawki opłaty kogeneracyjnej na rok 2026. Powołany przepis stanowi, że minister właściwy do spraw energii, po zasięgnięciu opinii Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, określi, w drodze rozporządzenia, w terminie do dnia 30 listopada roku „i-1”, wysokość stawki opłaty kogeneracyjnej na rok „i”, biorąc pod uwagę planowany koszt systemu wsparcia dla jednostek kogeneracji, będący wynikiem planowanej maksymalnej ilości wytworzonej energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji w tych jednostkach objętej systemem wsparcia w stosunku do ilości energii elektrycznej pobranej z sieci i zużytej przez odbiorców końcowych w danym roku kalendarzowym. Aktualny rok kalendarzowy jest przedmiotem regulacji rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 29 listopada 2024 r. w sprawie wysokości stawki opłaty kogeneracyjnej na rok 2025 (Dz. U. poz. 1759).	Stawka opłaty kogeneracyjnej jest ustalana corocznie przez ministra właściwego do spraw energii, po zasięgnięciu opinii Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, w drodze rozporządzenia, w oparciu o poziom kosztów funkcjonowania systemu. Celem poboru opłaty jest gromadzenie środków na wsparcie wysokosprawnej kogeneracji, czyli jednocześniej produkcji energii cieplnej i elektrycznej.	Miłosz Motyka – Minister Energii Piotr Karczewski, Główny Specjalista, Departament Ciepłownictwa, piotr.karczewski@me.gov.pl	Listopad 2025 r. Rozporządzenie zostało wydane 28 listopada 2025 r. (Dz. U. poz. 1664)	
10. (wpis: 15.09.2025; aktualizacja: 10.10.2025; aktualizacja: 9.01.2026)	Projekt rozporządzenia Ministra Energii zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczegółowego wykazu paliw ciekłych, których wytwarzanie, magazynowanie lub przeładunek, przesyłanie lub dystrybucja, obrót, w tym obrót z zagranicą, wymaga koncesji oraz których przywóz wymaga wpisu do rejestru podmiotów przywożących (Rządowy Proces Legislacyjny: https://legislacja.gov.pl/projekt/12402202)	Projektowane rozporządzenie wyodrębnia w ramach katalogu paliw już podlegających obowiązkowi koncesyjnemu oraz obowiązkowi uwzględnienia w rejestrze podmiotów przywożących: 1. Ciekłe paliwa węglowe pochodzące z recyklingu. Wyodrębnienie tego rodzaju paliw wynika z wejścia w życie ustawy z dnia 21 lutego 2025 r. o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2025 r. poz. 303), która rozszerzyła zawartą w art. 3 pkt 3b ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 266, z późn. zm.) definicję paliw ciekłych o kolejny, czwarty rodzaj paliwa ciekłego – ciekłe paliwo węglowe pochodzące z recyklingu, w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 10b ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2025 r. poz. 901). 2. Hydrorafinowany olej w postaci samoistnej, niezmieszany z półproduktami lub paliwami ciekłymi (HVO), oznaczony kodem CN 2710 19 42. Biopaliwo to może być stosowane jako zamiennik dla oleju napędowego i jest już realnie dostępne na rynku oraz prawdopodobne jest jego upowszechnienie w niedalekiej przyszłości. Zgodnie z obecnie obowiązującą Nomenklaturą Scaloną, kod CN 2710 19 42 obejmuje zarówno olej napędowy z wysoką zawartością HVO (ponad 80 %), jak również biopaliwo ciekłe – HVO bez dodatku oleju napędowego. Osiągnięcie skutecznego nadzoru nad rynkiem czystego HVO wymaga więc wyodrębnienia tego paliwa w nowelizowanym rozporządzeniu.	Projektowane rozporządzenie zostanie wydane na podstawie art. 32 ust. 6 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne i wprowadzi zmiany w rozporządzeniu Ministra Aktywów Państwowych z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie szczegółowego wykazu paliw ciekłych, których wytwarzanie, magazynowanie lub przeładunek, przesyłanie lub dystrybucja, obrót, w tym obrót z zagranicą, wymaga koncesji oraz których przywóz wymaga wpisu do rejestru podmiotów przywożących (Dz. U. z 2025 r. poz. 1334). Wyodrębnienie nowych rodzajów paliw do oddzielnych przepisów w nowelizowanym rozporządzeniu przede wszystkim usunie wątpliwości odnośnie możliwości wykonywania działalności związanej z tymi paliwami na podstawie koncesji lub wpisu do rejestru podmiotów przywożących. Ponadto umożliwi dokładne, wąskie wyspecyfikowanie HVO oraz ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu w koncesjach i wpisach do rejestru podmiotów przywożących, co korzystnie wpłynie na jakość regulacji rynku paliw ciekłych. Spowoduje także uwidocznienie nowych rodzajów paliw w sprawozdawczości miesięcznej importerów i producentów paliw, dzięki czemu powstanie możliwość dokładnego monitorowania rynku tych paliw, co ograniczy ryzyko wystąpienia szarej strefy w tym obszarze.	Miłosz Motyka – Minister Energii Iwona Gawłowska, Zastępca Dyrektora Departamentu Elektromobilności, Paliw i Gospodarki Wodorowej, iwona.gawlowska@me.gov.pl Marek Kosicki, Naczelnik Wydziału, Departament Elektromobilności, Paliw i Gospodarki Wodorowej, marek.kosicki@me.gov.pl Aleksander Kapowicki, Specjalista, Departament Elektromobilności, Paliw i Gospodarki Wodorowej, aleksander.kapowicki@me.gov.pl	Grudzień 2025 r. Rozporządzenie zostało wydane 23 grudnia 2025 r. (Dz. U. poz. 1876)	

Nr	Tytuł projektu	Przyczyny i potrzeba wprowadzenia rozwiązań, które planuje się zawrzeć w projekcie	Istota rozwiązań, które planuje się zawrzeć w projekcie	Osoba odpowiedzialna za opracowanie projektu	Planowany termin wydania rozporządzenia	Przyczyny rezygnacji z prac nad projektem
11. (wpis: 10.10.2025; aktualizacja: 26.11.2025; aktualizacja: 11.12.2025)	Projekt rozporządzenia Ministra Energii w sprawie wysokości stawek opłaty za nadanie indywidualnego kodu identyfikacyjnego, uznanie kodu oraz ich utrzymanie w systemie teleinformatycznym oraz terminu wnoszenia tej opłaty w roku 2026 (Rządowy Proces Legislacyjny: https://legislacja.gov.pl/projekt/12403300)	Upoważnienie zawarte w art. 41b ust. 5 ustawy z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1289, 1853 i 1881) nakłada obowiązek wydania niniejszego rozporządzenia na ministra właściwego do spraw energii, który w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki surowcami energetycznymi ma określić, w terminie do dnia 15 grudnia każdego roku na kolejny rok kalendarzowy, wysokość stawek opłaty za nadanie numeru EIPA, uznanie kodu oraz ich utrzymanie w systemie teleinformatycznym oraz termin wnoszenia tej opłaty, uwzględniając konieczność pokrycia niezbędnych kosztów prowadzenia i utrzymania rejestru oraz potrzebę ujednolicenia terminów wnoszenia opłaty, a także mając na uwadze, aby wysokość tej opłaty nie wpływała negatywnie na rozwój sieci stacji ładowania, stacji gazu ziemnego i stacji wodoru. Rozwiązanie zaplanowane w rozporządzeniu ma na celu pokrycie niezbędnych kosztów (ponoszonych przez Prezesa Urzędu Dozoru Technicznego) prowadzenia i utrzymania Ewidencji Infrastruktury Paliw Alternatywnych (rejestru w rozumieniu powołanej ustawy, prowadzonego przez Prezesa Urzędu Dozoru Technicznego) oraz określenie terminu wnoszenia opłaty za nadanie indywidualnego kodu identyfikacyjnego („numeru EIPA”), uznanie kodu nadanego w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, z którym Rzeczpospolita Polska nawiązała współpracę w zakresie wzajemnego uznawania kodów, za równorzędny numerowi EIPA (pod warunkiem że taki kod odpowiada strukturą numerowi EIPA) oraz ich utrzymanie w systemie teleinformatycznym, przy użyciu którego jest prowadzony rejestr.	Rosnąca liczba stacji ładowania oraz tankowania paliw alternatywnych w Polsce powoduje konieczność zapewnienia Prezesowi Urzędowi Dozoru Technicznego pokrycia kosztów prowadzenia rejestru. W celu zapewnienia odpowiedniej funkcjonalności rejestru Prezes Urzędowi Dozoru Technicznego musi mieć możliwość pobierania relatywnie niskich opłat, które w roku 2026 będą wynosić miesięcznie: 10 zł od operatora ogólnodostępnej stacji ładowania, stacji gazu ziemnego lub stacji wodoru, na której świadczona jest usługa tankowania wodoru, oraz 50 zł od dostawcy usługi ładowania. Opłaty pozwolą Prezesowi Urzędowi Dozoru Technicznego prowadzić profesjonalny i łatwo dostępny publiczny rejestr. Projektowane rozwiązania zakładają utrzymanie opłaty w wysokości jak w 2025 r., określonej w rozporządzeniu Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 4 października 2024 r. w sprawie wysokości stawek opłaty za nadanie indywidualnego kodu identyfikacyjnego, uznanie kodu oraz ich utrzymanie w systemie teleinformatycznym oraz terminu wnoszenia tej opłaty w roku 2025 (Dz. U. poz. 1508)	Konrad Wojnarowski – Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Energii Albert Żochowski, Naczelnik Wydziału Elektromobilności, Departament Elektromobilności, Paliw i Gospodarki Wodorowej, albert.zochowski@me.gov.pl	IV kwartał 2025 r. Rozporządzenie zostało wydane 24 listopada 2025 r. (Dz. U. poz. 1630)	

Nr	Tytuł projektu	Przyczyny i potrzeba wprowadzenia rozwiązań, które planuje się zawrzeć w projekcie	Istota rozwiązań, które planuje się zawrzeć w projekcie	Osoba odpowiedzialna za opracowanie projektu	Planowany termin wydania rozporządzenia	Przyczyny rezygnacji z prac nad projektem
12. (wpis: 26.11.2025; aktualizacja: 11.12.2025; aktualizacja: 9.01.2026)	Projekt rozporządzenia Ministra Energii w sprawie finansowania likwidacji kopalni, zakładu górniczego lub jego oznaczonej części oraz działań podejmowanych po zakończeniu tej likwidacji (Rządowy Proces Legislacyjny: https://legislacja.gov.pl/projekt/12404850)	Upoważnienie zawarte w art. 8 ust. 5 ustawy z dnia 7 września 2007 r. o funkcjonowaniu górnictwa węgla kamiennego (Dz. U. z 2024 r. poz. 1383 oraz z 2025 r. poz. ...), w brzmieniu nadanym w projekcie ustawy o zmianie ustawy o funkcjonowaniu górnictwa węgla kamiennego oraz ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych (druk sejmowy nr 1880), nakłada na ministra właściwego do spraw gospodarki surowcami energetycznymi obowiązek określenia: (1) szczegółowych warunków i trybu przyznawania dotacji budżetowej oraz sposobu przekazywania skarbowych papierów wartościowych na podwyższenie kapitału zakładowego przedsiębiorstwa górniczego przez Skarb Państwa, przeznaczonych na finansowanie likwidacji kopalni, zakładu górniczego lub jego oznaczonej części, zabezpieczenia kopalń sąsiednich przed zagrożeniem wodnym, gazowym oraz pożarowym, w trakcie i po zakończeniu likwidacji kopalni, naprawiania szkód wywołanych ruchem zakładu górniczego w trakcie i po zakończeniu likwidacji zakładu górniczego, w tym szkód powstałych w wyniku reaktywacji starych zrobów, rekultywacji terenów zdegradowanych, zagospodarowywania majątku likwidowanej kopalni oraz likwidacji i zagospodarowywania zbędnego majątku przedsiębiorstwa górniczego, (2) sposobu wykorzystania przyznanej dotacji budżetowej oraz środków uzyskanych ze sprzedaży przekazanych skarbowych papierów wartościowych, (3) trybu rozliczania przyznanej dotacji budżetowej oraz środków uzyskanych ze sprzedaży przekazanych skarbowych papierów wartościowych, (4) szczegółowych warunków powodujących cofnięcie lub czasowe wstrzymanie wypłaty przyznanej dotacji budżetowej oraz sposobu zwrotu, w całości lub w części, równowartości środków uzyskanych ze sprzedaży skarbowych papierów wartościowych – biorąc pod uwagę zadania wykonywane w trakcie i po zakończeniu likwidacji kopalni, zakładu górniczego lub jego oznaczonej części, zabezpieczenia kopalń sąsiednich przed zagrożeniem wodnym, gazowym oraz pożarowym, w trakcie i po zakończeniu likwidacji kopalni, naprawiania szkód wywołanych ruchem zakładu górniczego w trakcie i po zakończeniu likwidacji zakładu górniczego, w tym szkód powstałych w wyniku reaktywacji starych zrobów, rekultywacji terenów zdegradowanych, zagospodarowywania majątku likwidowanej kopalni oraz likwidacji i zagospodarowywania zbędnego majątku przedsiębiorstwa górniczego, a także racjonalne wydatkowanie środków publicznych.	Dotychczasowe przepisy wykonawcze regulujące zagadnienia dotyczące finansowania jednorazowych odpraw pieniężnych, tj. rozporządzenie Ministra Energii z dnia 24 marca 2017 r. w sprawie dotacji budżetowej przeznaczonej na finansowanie likwidacji kopalń, działań wykonywanych po zakończeniu likwidacji kopalń, naprawiania szkód wywołanych ruchem zakładu górniczego oraz zabezpieczenia kopalń sąsiednich przed zagrożeniem wodnym, gazowym oraz pożarowym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1331), odnoszą się wyłącznie do działalności Spółki Restrukturyzacji Kopalń S.A., która realizowała zadania likwidacyjne w odniesieniu do kopalń przekazanych jej przez inne przedsiębiorstwa. Nowelizacja ustawy o funkcjonowaniu górnictwa węgla kamiennego przewiduje, że likwidację kopalń przejmą przedsiębiorstwa górnicze. W związku z tym, konieczne jest wydanie nowego rozporządzenia określającego zagadnienia dotyczące przekazywania dotacji i skarbowych papierów wartościowych tym przedsiębiorstwom. Projektowane rozporządzenie ma na celu uregulowanie zagadnień dotyczących przekazywania przedsiębiorstwom górniczym objętym systemem wsparcia dotacji budżetowej oraz skarbowych papierów wartościowych przez Skarb Państwa. Określa ono również sposób wykorzystania tych środków, tryb ich rozliczania, a także warunki cofnięcia lub czasowego wstrzymania wypłaty dotacji oraz sposób zwrotu środków uzyskanych ze sprzedaży papierów wartościowych. Rozwiązania te zapewnią przejrzystość i kontrolę nad finansowaniem procesów likwidacyjnych. Rozporządzenie powinno wejść w życie razem z ustawą o zmianie ustawy o funkcjonowaniu górnictwa węgla kamiennego oraz ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, tj. z dniem 1 stycznia 2026 r.	Marian Zmarzły – Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Energii Malwina Osswald – Główny Specjalista w Departamencie Górnictwa i Hutnictwa, malwina.osswald@me.gov.pl	IV kwartał 2025 r. Rozporządzenie zostało wydane 30 grudnia 2025 r. (Dz. U. poz. 1896)	

Nr	Tytuł projektu	Przyczyny i potrzeba wprowadzenia rozwiązań, które planuje się zawrzeć w projekcie	Istota rozwiązań, które planuje się zawrzeć w projekcie	Osoba odpowiedzialna za opracowanie projektu	Planowany termin wydania rozporządzenia	Przyczyny rezygnacji z prac nad projektem
13. (wpis: 26.11.2025; aktualizacja: 11.12.2025; aktualizacja: 9.01.2026)	Projekt rozporządzenia Ministra Energii w sprawie finansowania świadczeń przysługujących pracownikom przebywającym na urloпах górniczych albo urloпах dla pracowników zakładów przeróbki mechanicznej węgla oraz odpisu na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych dla tych pracowników (Rządowy Proces Legislacyjny: https://legislacja.gov.pl/projekt/12404851)	Upoważnienie zawarte w art. 11ca ust. 7 ustawy z dnia 7 września 2007 r. o funkcjonowaniu górnictwa węgla kamiennego (Dz. U. z 2024 r. poz. 1383 oraz z 2025 r. poz. ...), w brzmieniu nadanym w projekcie ustawy o zmianie ustawy o funkcjonowaniu górnictwa węgla kamiennego oraz ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych (druk sejmowy nr 1880), nakłada na ministra właściwego do spraw gospodarki surowcami energetycznymi obowiązek określenia: (1) szczegółowych warunków i trybu przyznawania dotacji budżetowej oraz sposobu przekazywania skarbowych papierów wartościowych na podwyższenie kapitału zakładowego przedsiębiorstwa górniczego przez Skarb Państwa, przeznaczonych na finansowanie świadczeń, o których mowa w art. 11ca ust. 1 i 3, (2) sposobu wykorzystania przyznanej dotacji budżetowej oraz środków uzyskanych ze sprzedaży przekazanych skarbowych papierów wartościowych, (3) trybu rozliczania przyznanej dotacji budżetowej oraz środków uzyskanych ze sprzedaży przekazanych skarbowych papierów wartościowych, (4) szczegółowych warunków powodujących cofnięcie lub czasowe wstrzymanie wypłaty przyznanej dotacji budżetowej oraz sposobu zwrotu, w całości lub w części, równowartości środków uzyskanych ze sprzedaży skarbowych papierów wartościowych – biorąc pod uwagę rodzaj oraz zapewnienie sprawności wypłacania świadczeń, o których mowa w art. 11ca ust. 1 i 3, na finansowanie których będzie przyznana dotacja lub będą przekazywane skarbowe papiery wartościowe na podwyższenie kapitału zakładowego przedsiębiorstwa górniczego przez Skarb Państwa, a także racjonalne wydatkowanie środków publicznych.	Obowiązujące przepisy wykonawcze, tj. rozporządzenie Ministra Aktywów Państwowych z dnia 22 grudnia 2021 r. w sprawie dotacji budżetowej przeznaczonej na finansowanie świadczenia z tytułu urloпов górniczych oraz urloпов dla pracowników zakładu przeróbki mechanicznej węgla (Dz. U. poz. 2424), odnoszą się wyłącznie do działalności Spółki Restrukturyzacji Kopalń S.A., która realizowała zadania likwidacyjne w odniesieniu do kopalń przekazanych jej przez inne przedsiębiorstwa. W związku z nowelizacją ustawy o funkcjonowaniu górnictwa węgla kamiennego, zgodnie z którą zadania likwidacyjne przejmują przedsiębiorstwa górnicze objęte systemem wsparcia, a także z uwagi na fakt, że to właśnie te przedsiębiorstwa będą wypłacać świadczenia osłonowe, w tym świadczenia przysługujące pracownikom przebywającym na urloпах górniczych oraz urloпах dla pracowników zakładów przeróbki mechanicznej węgla, konieczne jest wydanie nowego rozporządzenia. Nowe rozporządzenie będzie określać zagadnienia dotyczące przekazywania dotacji budżetowej oraz skarbowych papierów wartościowych przedsiębiorstwom górnicznym objętym systemem wsparcia, w celu finansowania świadczeń związanych z urlopami górniczymi i urlopami dla pracowników zakładów przeróbki mechanicznej węgla. Jednocześnie nie przewiduje się uchylecia dotychczasowego rozporządzenia – pozostaje ono w mocy i nadal będzie regulować kwestie dotyczące SRK S.A. Rozporządzenie powinno wejść w życie razem z ustawą o zmianie ustawy o funkcjonowaniu górnictwa węgla kamiennego oraz ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, tj. z dniem 1 stycznia 2026 r.	Marian Zmarzły – Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Energii Malwina Osswald – Główny Specjalista w Departamencie Górnictwa i Hutnictwa, malwina.osswald@me.gov.pl	IV kwartał 2025 r. Rozporządzenie (o zmienionym tytule) zostało wydane 30 grudnia 2025 r. (Dz. U. poz. 1895)	

Nr	Tytuł projektu	Przyczyny i potrzeba wprowadzenia rozwiązań, które planuje się zawrzeć w projekcie	Istota rozwiązań, które planuje się zawrzeć w projekcie	Osoba odpowiedzialna za opracowanie projektu	Planowany termin wydania rozporządzenia	Przyczyny rezygnacji z prac nad projektem
14. (wpis: 26.11.2025; aktualizacja: 11.12.2025; aktualizacja: 9.01.2026)	Projekt rozporządzenia Ministra Energii w sprawie finansowania jednorazowych odpraw pieniężnych (Rządowy Proces Legislacyjny: https://legislacja.gov.pl/projekt/12404852)	Upoważnienie zawarte w art. 11i ustawy z dnia 7 września 2007 r. o funkcjonowaniu górnictwa węgla kamiennego (Dz. U. z 2024 r. poz. 1383 oraz z 2025 r. poz. ...), w brzmieniu nadanym w projekcie ustawy o zmianie ustawy o funkcjonowaniu górnictwa węgla kamiennego oraz ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych (druk sejmowy nr 1880), nakłada na ministra właściwego do spraw gospodarki surowcami energetycznymi obowiązek określenia: (1) szczegółowych warunków i trybu przyznawania dotacji budżetowej oraz sposobu przekazywania skarbowych papierów wartościowych na podwyższenie kapitału zakładowego przedsiębiorstwa górniczego przez Skarb Państwa, przeznaczonych na finansowanie jednorazowych odpraw pieniężnych, (2) sposobu wykorzystania przyznanej dotacji budżetowej oraz środków uzyskanych ze sprzedaży przekazanych skarbowych papierów wartościowych, (3) trybu rozliczania przyznanej dotacji budżetowej oraz środków uzyskanych ze sprzedaży przekazanych skarbowych papierów wartościowych, (4) szczegółowych warunków powodujących cofnięcie lub czasowe wstrzymanie wypłaty przyznanej dotacji budżetowej oraz sposobu zwrotu, w całości lub w części, równowartości środków uzyskanych ze sprzedaży skarbowych papierów wartościowych – biorąc pod uwagę zapewnienie sprawności wypłacania jednorazowych odpraw pieniężnych, na finansowanie których będzie przyznana dotacja lub będą przekazywane skarbowe papiery wartościowe na podwyższenie kapitału zakładowego przedsiębiorstwa górniczego przez Skarb Państwa, a także racjonalne wydatkowanie środków publicznych.	Dotychczasowe przepisy wykonawcze regulujące zagadnienia dotyczące finansowania jednorazowych odpraw pieniężnych, tj. rozporządzenie Ministra Aktywów Państwowych z dnia 20 grudnia 2021 r. w sprawie dotacji budżetowej przeznaczonej na finansowanie jednorazowych odpraw pieniężnych (Dz. U. poz. 2402), odnoszą się wyłącznie do działalności Spółki Restrukturyzacji Kopalń S.A., która realizowała zadania likwidacyjne w odniesieniu do kopalń przekazanych jej przez inne przedsiębiorstwa. Nowelizacja ustawy o funkcjonowaniu górnictwa węgla kamiennego przewiduje, że likwidację kopalń przejmą przedsiębiorstwa górnicze, które będą również wypłacać świadczenia osłonowe. W związku z tym, konieczne jest wydanie nowego rozporządzenia określającego zagadnienia dotyczące przekazywania dotacji i skarbowych papierów wartościowych tym przedsiębiorstwom. Projektowane rozporządzenie ma na celu uregulowanie zagadnień dotyczących przekazywania przedsiębiorstwom górniczym objętym systemem wsparcia dotacji budżetowej oraz skarbowych papierów wartościowych przez Skarb Państwa. Określa ono również sposób wykorzystania tych środków, tryb ich rozliczania, a także warunki cofnięcia lub czasowego wstrzymania wypłaty dotacji oraz sposób zwrotu środków uzyskanych ze sprzedaży papierów wartościowych. Rozwiązania te zapewnią przejrzystość i kontrolę nad finansowaniem procesów restrukturyzacyjnych i odpraw pracowniczych w sektorze górnictwie. Rozporządzenie powinno wejść w życie razem z ustawą o zmianie ustawy o funkcjonowaniu górnictwa węgla kamiennego oraz ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, tj. z dniem 1 stycznia 2026 r.	Marian Zmarzły – Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Energii Malwina Osswald – Główny Specjalista w Departamencie Górnictwa i Hutnictwa, malwina.osswald@me.gov.pl	IV kwartał 2025 r. Rozporządzenie zostało wydane 30 grudnia 2025 r. (Dz. U. poz. 1899)	

Nr	Tytuł projektu	Przyczyny i potrzeba wprowadzenia rozwiązań, które planuje się zawrzeć w projekcie	Istota rozwiązań, które planuje się zawrzeć w projekcie	Osoba odpowiedzialna za opracowanie projektu	Planowany termin wydania rozporządzenia	Przyczyny rezygnacji z prac nad projektem
15. (wpis: 26.11.2025; aktualizacja: 11.12.2025; aktualizacja: 9.01.2026)	Projekt rozporządzenia Ministra Energii w sprawie finansowania rent wyrównawczych (Rządowy Proces Legislacyjny: https://legislacja.gov.pl/projekt/12404853)	Upoważnienie zawarte w art. 15 ustawy z dnia 7 września 2007 r. o funkcjonowaniu górnictwa węgla kamiennego (Dz. U. z 2024 r. poz. 1383 oraz z 2025 r. poz. ...), w brzmieniu nadanym w projekcie ustawy o zmianie ustawy o funkcjonowaniu górnictwa węgla kamiennego oraz ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych (druk sejmowy nr 1880), nakłada na ministra właściwego do spraw gospodarki surowcami energetycznymi obowiązek określenia: (1) szczegółowych warunków i trybu przyznawania dotacji budżetowej oraz sposobu przekazywania skarbowych papierów wartościowych na podwyższenie kapitału zakładowego przedsiębiorstwa górniczego przez Skarb Państwa, przeznaczonych na finansowanie rent wyrównawczych, (2) sposobu wykorzystania przyznanej dotacji budżetowej oraz środków uzyskanych ze sprzedaży przekazanych skarbowych papierów wartościowych, (3) trybu rozliczania przyznanej dotacji budżetowej oraz środków uzyskanych ze sprzedaży przekazanych skarbowych papierów wartościowych, (4) szczegółowych warunków powodujących cofnięcie lub czasowe wstrzymanie wypłaty przyznanej dotacji budżetowej oraz sposobu zwrotu, w całości lub w części, równowartości środków uzyskanych ze sprzedaży skarbowych papierów wartościowych – biorąc pod uwagę rodzaj uprawnienia, na finansowanie którego będzie przyznana dotacja lub będą przekazywane skarbowe papiery wartościowe na podwyższenie kapitału zakładowego przedsiębiorstwa górniczego przez Skarb Państwa, a także racjonalne wydatkowanie środków publicznych.	Dotychczasowe przepisy wykonawcze regulujące zagadnienia dotyczące finansowania rent wyrównawczych, tj. rozporządzenie Ministra Aktywów Państwowych z dnia 5 stycznia 2022 r. w sprawie dotacji budżetowej przeznaczonej na finansowanie rent wyrównawczych (Dz. U. poz. 90), odnoszą się wyłącznie do działalności Spółki Restrukturyzacji Kopalń S.A., która realizowała zadania likwidacyjne w odniesieniu do kopalń przekazanych jej przez inne przedsiębiorstwa. Nowelizacja ustawy o funkcjonowaniu górnictwa węgla kamiennego przewiduje, że likwidację kopalń przejmą przedsiębiorstwa górnicze, które będą również wypłacać renty wyrównawcze. W związku z tym, konieczne jest wydanie nowego rozporządzenia określającego zagadnienia dotyczące przekazywania dotacji i skarbowych papierów wartościowych tym przedsiębiorstwom. Projektowane rozporządzenie ma na celu uregulowanie zagadnienia dotyczących przekazywania przedsiębiorstwom górniczym objętym systemem wsparcia dotacji budżetowej oraz skarbowych papierów wartościowych przez Skarb Państwa. Określa ono również sposób wykorzystania tych środków, tryb ich rozliczania, a także warunki cofnięcia lub czasowego wstrzymania wypłaty dotacji oraz sposób zwrotu środków uzyskanych ze sprzedaży papierów wartościowych. Rozwiązania te zapewnią przejrzystość i skuteczny nadzór nad przekazywaniem i wykorzystaniem środków publicznych przeznaczonych na finansowanie rent wyrównawczych. Rozporządzenie powinno wejść w życie razem z ustawą o zmianie ustawy o funkcjonowaniu górnictwa węgla kamiennego oraz ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, tj. z dniem 1 stycznia 2026 r.	Marian Zmarzły – Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Energii Malwina Osswald – Główny Specjalista w Departamencie Górnictwa i Hutnictwa, malwina.osswald@me.gov.pl	IV kwartał 2025 r. Rozporządzenie zostało wydane 30 grudnia 2025 r. (Dz. U. poz. 1898)	

Nr	Tytuł projektu	Przyczyny i potrzeba wprowadzenia rozwiązań, które planuje się zawrzeć w projekcie	Istota rozwiązań, które planuje się zawrzeć w projekcie	Osoba odpowiedzialna za opracowanie projektu	Planowany termin wydania rozporządzenia	Przyczyny rezygnacji z prac nad projektem
16. (wpis: 11.12.2025; aktualizacja: 15.12.2025; aktualizacja: 9.01.2026)	Projekt rozporządzenia Ministra Energii zmieniającego rozporządzenie w sprawie sposobu kształtowania i kalkulacji taryf oraz sposobu rozliczeń w obrocie energią elektryczną (Rządowy Proces Legislacyjny: https://legislacja.gov.pl/projekt/12405151)	Zgodnie z art. 46 ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 266, z późn. zm.), minister właściwy do spraw energii, po zasięgnięciu opinii Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, określi, w drodze rozporządzenia, sposób kształtowania i kalkulacji taryf dla energii elektrycznej oraz sposób rozliczeń w obrocie energią elektryczną, biorąc pod uwagę: politykę energetyczną państwa, zapewnienie pokrycia uzasadnionych kosztów przedsiębiorstw energetycznych, w tym kosztów ich rozwoju, realizację przedsięwzięć z zakresu ochrony przeciwpożarowej, ochronę interesów odbiorców przed nieuzasadnionym poziomem cen i opłat, poprawę efektywności dostarczania i wykorzystywania energii elektrycznej, koszty instalowania u odbiorców końcowych liczników zdalnego odczytu, równoprawne traktowanie odbiorców, eliminowanie subsydiowania skrośnego oraz przejrzystość cen i stawek opłat oraz potrzebę rozwoju drogowego elektrycznego transportu publicznego i magazynowania energii elektrycznej. Proponowana zmiana rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 29 listopada 2022 r. w sprawie sposobu kształtowania i kalkulacji taryf oraz sposobu rozliczeń w obrocie energią elektryczną (Dz. U. z 2024 r. poz. 904 i 1814) wynika z potrzeby wprowadzenia elastycznych mechanizmów podziału kosztów przenoszonych na grupę odbiorców o największym zużyciu energii elektrycznej w zakresie stawki opłaty jakościowej uwzględnianej w taryfie operatora systemu przesyłowego oraz taryfach operatorów systemu dystrybucyjnego.	Proponowane rozwiązanie wprowadza zmianę definicji tzw. odbiorcy specjalnego opłaty jakościowej. Nowo zdefiniowana kategoria ma objąć odbiorców pobierających i zużywających przy wykorzystaniu sieci o napięciu znamionowym 110 kV lub wyższym na własne potrzeby niezwiązane z magazynowaniem, wytwarzaniem, przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej, nie mniej niż 200 GWh z wykorzystaniem nie mniej niż 50 % mocy umownej, dla których koszt energii elektrycznej stanowi nie mniej niż 15 % wartości produkcji.	Miłosz Motyka – Minister Energii Aleksandra Świderska, Dyrektor Departamentu Elektroenergetyki i Gazu, aleksandra.swiderska@me.gov.pl	Grudzień 2025 r. Rozporządzenie zostało wydane 12 grudnia 2025 r. (Dz. U. poz. 1772)	

Nr	Tytuł projektu	Przyczyny i potrzeba wprowadzenia rozwiązań, które planuje się zawrzeć w projekcie	Istota rozwiązań, które planuje się zawrzeć w projekcie	Osoba odpowiedzialna za opracowanie projektu	Planowany termin wydania rozporządzenia	Przyczyny rezygnacji z prac nad projektem
17. (wpis: 15.12.2025; aktualizacja: 2.06.2026)	Projekt rozporządzenia Ministra Energii w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu elektroenergetycznego (Rządowy Proces Legislacyjny: https://legislacja.gov.pl/projekt/12410651)	Podstawę do wydania projektowanego rozporządzenia zamieszczono w art. 9 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 266, z późn. zm.). Zmiany wprowadzone ustawą z dnia 28 lipca 2023 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2023 r. poz. 1681, z 2024 r. poz. 859 oraz z 2025 r. poz. 759) zmieniły zakres upoważnienia ustawowego oraz wytyczne dotyczące treści aktu wykonawczego. Zmiany te wiążą się z koniecznością uzupełnienia zakresu wydawanej na tej podstawie regulacji o: 1) zachęty do równoważenia ilości energii elektrycznej wynikającej z umów sprzedaży energii elektrycznej w zakresie energii elektrycznej dostarczonej lub pobranej oraz do zbilansowania ilości energii elektrycznej rzeczywiście dostarczonej lub pobranej z wielkościami wynikającymi z tych umów; 2) warunki agregacji; 3) prowadzenie rozliczeń z podmiotami odpowiedzialnymi za bilansowanie i dostawcami usług bilansujących, w tym rozliczeń z tytułu świadczenia usług bilansujących oraz rozliczeń za rezerwę operacyjną w funkcji wyceny niedoboru energii elektrycznej, o której mowa w art. 44 ust. 3 zdanie trzecie rozporządzenia Komisji (UE) 2017/2195 z dnia 23 listopada 2017 r. ustanawiającego wytyczne dotyczące bilansowania (Dz. Urz. UE L 312 z 28.11.2017, str. 6, z późn. zm.); 4) zakres, warunki i sposób prowadzenia rozliczeń z tytułu zarządzania ograniczeniami systemowymi, w tym sposób wyznaczania cen, po których rozlicza się wytwarzanie lub odbiór energii elektrycznej w związku z zarządzaniem ograniczeniami systemowymi; 5) zakres, warunki i sposób wykorzystania usług elastyczności przez operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego; 6) sposób grupowania zasobów wykorzystywanych na potrzeby świadczenia usług bilansujących oraz usług elastyczności; 7) warunki współpracy między operatorami systemów elektroenergetycznych, w tym z innymi przedsiębiorstwami energetycznymi w zakresie zarządzania przepływami i dysponowania mocą innych zasobów użytkowników systemu oraz wykorzystywania usług elastyczności; 8) katalog usług systemowych niedotyczących częstotliwości; 9) specyfikację znormalizowanych produktów rynkowych na potrzeby świadczenia usług elastyczności. Nowe rozporządzenie zastąpi rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 22 marca 2023 r. w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu elektroenergetycznego (Dz. U. z 2025 r. poz. 919), które zachowuje moc do dnia 7 września 2026 r., zgodnie z art. 47 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2023 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw.	Projekt rozporządzenia w znacznej mierze kontynuuje podejście regulacyjne stosowane wcześniej. Nowym i istotnym obszarem regulowanym w rozporządzeniu będą zasady świadczenia usług elastyczności. Zgodnie z upoważnieniem ustawowym, przewiduje się zdefiniowanie znormalizowanych produktów rynkowych na potrzeby świadczenia usług elastyczności, wraz z określeniem zakresu, warunków i sposobu ich wykorzystania przez operatorów systemów dystrybucyjnych elektroenergetycznych, z uwzględnieniem aktualnych i prognozowanych potrzeb systemu elektroenergetycznego. Ponadto, w projekcie nowego rozporządzenia wprowadzono m.in.: 1) definicję zasobu regulacyjnego, co pozwoli na zwiększenie liczby zasobów aktywnych na rynku bilansującym i będzie skutkowało wzrostem konkurencji w świadczeniu usług bilansujących; 2) większy limit maksymalnej łącznej mocy osiągalnej zasobów agregowanych wchodzących w skład jednostki grafikowej do poziomu 500 MW; 3) zmiany w zakresie prowadzenia rozliczeń i określania cen na rynku bilansującym energii elektrycznej; 4) katalog usług niedotyczących częstotliwości dla OSP i OSD; 5) zmiany w zakresie warunków współpracy pomiędzy operatorami systemów elektroenergetycznych.	Miłosz Motyka – Minister Energii Radosława Bociek, Zastępca Dyrektora Departamentu Elektroenergetyki i Gazu, radoslaw.bociek@me.gov.pl, 539 862 177 Anna Surowiec, Główny Specjalista w Departamencie Elektroenergetyki i Gazu, anna.surowiec@me.gov.pl, 459 585 263 Paweł Kacprzyk, Starszy Specjalista w Departamencie Elektroenergetyki i Gazu, pawel.kacprzyk@me.gov.pl, 459 585 261	III kwartał 2026 r.	

Nr	Tytuł projektu	Przyczyny i potrzeba wprowadzenia rozwiązań, które planuje się zawrzeć w projekcie	Istota rozwiązań, które planuje się zawrzeć w projekcie	Osoba odpowiedzialna za opracowanie projektu	Planowany termin wydania rozporządzenia	Przyczyny rezygnacji z prac nad projektem
18. (wpis: 9.01.2026; aktualizacja: 6.03.2026; aktualizacja: 2.06.2026)	Projekt rozporządzenia Ministra Energii zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu elektroenergetycznego (Rządowy Proces Legislacyjny: https://legislacja.gov.pl/projekt/12407551)	Wprowadzenie zachęt do lepszego bilansowania własnej pozycji kontraktowej przez uczestników rynku Reforma rynku bilansującego energii elektrycznej, której II etap został wdrożony 14 czerwca 2024 r., wprowadziła zmiany mające na celu zmodyfikowanie mechanizmów rynkowych w taki sposób, aby jego uczestnicy zwiększyli swoją elastyczność i lepiej dostosowali produkcję lub pobór energii elektrycznej do aktualnego stanu Krajowego Systemu Elektroenergetycznego. Pomimo wprowadzonej reformy rynku bilansującego, poziom niezbilansowania KSE w ciągu doby nadal jest wysoki i waha się w zakresie +/- 4000 MW. Wobec powyższego zasadnym jest dalsze wzmacnianie sygnałów cenowych generowanych przez ceny niezbilansowania na rynku bilansującym poprzez dodanie możliwości stosowania elementu motywującego, w celu stworzenia zachęt do lepszego bilansowania własnej pozycji kontraktowej przez uczestników rynku, co powinno przyczynić się do zmniejszenia poziomu niezbilansowania, a w konsekwencji wpłynąć na stabilniejszą i bezpieczniejszą pracę Krajowego Systemu Elektroenergetycznego. Przystąpienie do platformy MARI Nowelizowane rozporządzenie określa ramy udziału Operatora Systemu Przesyłowego (dalej jako: OSP) w platformach bilansujących, w tym ramy zasad przekształcania ofert na potrzeby ich udostępnienia na platformy bilansujące oraz ramy zasad rozliczeń aktywowanej energii bilansującej. W lipcu 2025 r. Polska przystąpiła do europejskiej platformy wymiany energii bilansującej z rezerw odbudowy częstotliwości z aktywacją automatyczną (aFRR) – platformy PICASSO (ang. <i>Platform for the International Coordination of Automated frequency restoration and Stable System Operation</i>). Umożliwia to transgraniczną aktywację mocy bilansujących aFRR pomiędzy Polską a innymi państwami biorącymi udział w platformie PICASSO. Oprócz platformy PICASSO funkcjonuje również europejska platforma wymiany energii bilansującej z rezerw odbudowy częstotliwości z aktywacją nieautomatyczną (mFRR) – platforma MARI (ang. <i>Manually Activated Reserves Initiative</i>). Polska planuje przystąpić do platformy MARI w ramach okna wdrożeniowego kończącego się 15 listopada 2026 r. Obecnie – tzn. w okresie udziału polskiego OSP wyłącznie w platformie PICASSO – rozwiązania prawne są wystarczające. Wraz z przystąpieniem do platformy MARI, złożoność tych rozwiązań istotnie wzrośnie, a w szczególności może wystąpić nieefektywność i niejednoznaczność zasad przekształcania ofert zintegrowanego procesu grafikowania na potrzeby udziału w obu platformach. Biorąc pod uwagę powyższe ryzyka, niezbędne jest skorygowanie zasad udziału OSP w europejskich platformach bilansujących w celu umożliwienia przystąpienia polskiego OSP do platformy MARI.	Wprowadzenie zachęt do lepszego bilansowania własnej pozycji kontraktowej przez uczestników rynku Proponowanym rozwiązaniem jest skorygowanie zasad wyznaczania cen niezbilansowania poprzez dodanie możliwości stosowania tzw. elementu motywującego. Proponowane rozwiązanie będzie powodować, że wprowadzanie energii do systemu lub nieplanowy jej pobór z Krajowego Systemu Elektroenergetycznego będzie ekonomicznie niekorzystne dla uczestników rynku bilansującego w porównaniu do innych rynków, w szczególności rynków spot. Szczegółowe zasady funkcjonowania elementu motywującego zostaną określone przez OSP w Warunkach Dotyczących Bilansowania, o których mowa w art. 18 rozporządzenia Komisji (UE) 2017/2195 z dnia 23 listopada 2017 r. ustanawiającego wytyczne dotyczące bilansowania (Dz. Urz. UE L 312 z 28.11.2017, str. 6, Dz. Urz. UE L 62 z 23.02.2021, str. 24 oraz Dz. Urz. UE L 147 z 30.05.2022, str. 27). Przystąpienie do platformy MARI Proponowanym rozwiązaniem jest uogólnienie zasad funkcjonowania mechanizmu przekształcania ofert zintegrowanego procesu grafikowania na oferty dotyczące produktów standardowych wymienianych na europejskich platformach bilansujących. Dodatkowo zostaną uogólnione zasady dotyczące wyznaczania ceny energii bilansującej oraz zostanie wprowadzona możliwość rozliczania energii bilansującej z rezerwy odbudowy częstotliwości z aktywacją nieautomatyczną typu bezpośredniego (mFRR) aktywowaną poza platformą MARI po osobnej cenie, która jest różna od ceny dla energii bilansującej ze zintegrowanego procesu grafikowania. Dodatkowe informacje Podstawę do wydania projektowanego rozporządzenia zamieszczono w art. 9 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 266, z późn. zm.). Projektowane rozporządzenie znowelizuje rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 22 marca 2023 r. w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu elektroenergetycznego (Dz. U. z 2025 r. poz. 919). Rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem przepisów dotyczących przystąpienia do platformy MARI, które wejdą w życie z dniem 1 sierpnia 2026 r.	Miłosz Motyka – Minister Energii Radosława Bociek, Zastępca Dyrektora Departamentu Elektroenergetyki i Gazu, radoslaw.bociek@me.gov.pl, 539 862 177 Piotr Stanisławski, Naczelnik Wydziału Rynku Energii Elektrycznej w Departamencie Elektroenergetyki i Gazu: piotr.stanislawski@me.gov.pl, 459 585 269 Paweł Kacprzyk, Starszy Specjalista w Departamencie Elektroenergetyki i Gazu, pawel.kacprzyk@me.gov.pl, 459 585 261	I kwartał 2026 r. Rozporządzenie zostało wydane 15 maja 2026 r. (Dz. U. poz. 668)	

Nr	Tytuł projektu	Przyczyny i potrzeba wprowadzenia rozwiązań, które planuje się zawrzeć w projekcie	Istota rozwiązań, które planuje się zawrzeć w projekcie	Osoba odpowiedzialna za opracowanie projektu	Planowany termin wydania rozporządzenia	Przyczyny rezygnacji z prac nad projektem
19. (wpis: 20.01.2026; aktualizacja: 17.02.2026)	Projekt rozporządzenia Ministra Energii w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe i ich usytuowanie (Rządowy Proces Legislacyjny: https://legislacja.gov.pl/projekt/12406952)	Konieczność opracowania nowego rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe i ich usytuowanie, została wymuszona szeregiem okoliczności, w tym przede wszystkim wejściem w życie z dniem 20 września 2019 r. ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zapewnianiu dostępności osobom ze szczególnymi potrzebami (Dz. U. z 2024 r. poz. 1411), której art. 66 stanowi, że dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie m.in. art. 7 ust. 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2025 r. poz. 418, z późn. zm.) zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie m.in. art. 7 ust. 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 19 lipca 2019 r. o zapewnianiu dostępności osobom ze szczególnymi potrzebami, nie dłużej jednak niż przez 84 miesiące od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zapewnianiu dostępności osobom ze szczególnymi potrzebami, i mogą być w tym czasie zmieniane na podstawie m.in. art. 7 ust. 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 19 lipca 2019 r. o zapewnianiu dostępności osobom ze szczególnymi potrzebami, w szczególności z uwzględnieniem potrzeb osób ze szczególnymi potrzebami. Tym samym obecnie obowiązujące rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 26 kwietnia 2013 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe i ich usytuowanie (Dz. U. poz. 640), obowiązuje do dnia 20 września 2026 r. i utraci moc z dniem 21 września 2026 r. Ponadto, przepisy obowiązującego rozporządzenia wymagają dostosowania i uwzględnienia postępu wiedzy technicznej i technologii, jaki miał miejsce od momentu wydania tego rozporządzenia, tj. od 2013 r.	Art. 7 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane stanowi, że warunki, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1 tej ustawy (tj. warunki techniczne, jakim powinny odpowiadać obiekty budowlane i ich usytuowanie), określa, w drodze rozporządzenia, właściwi ministrowie, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa, dla obiektów budowlanych niewymienionych w art. 7 ust. 1 pkt 1 tej ustawy (tj. obiektów budowlanych innych niż budynki oraz związane z nimi urządzenia). Celem proponowanej regulacji jest stworzenie w oparciu o aktualny stan wiedzy technicznej przejrzystych przepisów, podnoszących bezpieczeństwo techniczne, ochronę ludzi, mienia i środowiska, niezawodność dostaw gazu ziemnego do odbiorców oraz dostosowanie do potrzeb osób ze szczególnymi potrzebami w stopniu, w jakim jest to możliwe.	Miłosz Motyka – Minister Energii Radosława Bociek, Zastępca Dyrektora Departamentu Elektroenergetyki i Gazu, radoslaw.bociek@me.gov.pl , 539 862 177 Michał Syrek, Radca, Departament Elektroenergetyki i Gazu – Wydział Gazu Ziemnego, michal.syrek@me.gov.pl	II/III kwartał 2026 r.	
20. (wpis: 4.02.2026)	Projekt rozporządzenia Ministra Energii w sprawie przyznawania nagrody rocznej osobom kierującym niektórymi podmiotami prawnymi	Zgodnie z art. 10 ust. 8 ustawy z dnia 3 marca 2000 r. o wynagradzaniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2136), właściwi ministrowie, w drodze rozporządzenia, zarządy powiatów i województw, w drodze uchwały, oraz wójtowie (burmistrzowie, prezydenci miast), w drodze zarządzenia, określają wzór wniosku o przyznanie nagrody, o którym mowa w art. 10 ust. 2 tej ustawy, oraz szczegółowe zasady i tryb przyznawania nagrody rocznej. Konieczne jest opracowanie przepisów zapewniających jednolitą formułę kryteriów przyznania nagrody rocznej przez ministra właściwego do spraw energii oraz ministra właściwego do spraw gospodarki surowcami energetycznymi, a także dokumentów dołączanych do wniosku o przyznanie nagrody rocznej. Wydanie rozporządzenia jest związane z brakiem regulacji w sprawie możliwości przyznawania nagród rocznych uprawnionym w dziedzinie energii i dziedzinie gospodarki surowcami energetycznymi.	Projektowane rozporządzenie określa zasady i tryb przyznawania nagrody rocznej przez Ministra Energii osobom, o których mowa w art. 2 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 3 marca 2000 r. o wynagradzaniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi, zatrudnionym w podmiotach prawnych nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw energii oraz ministra właściwego do spraw gospodarki surowcami energetycznymi. Ponadto projekt określa wzór wniosku o przyznanie nagrody rocznej, o którym mowa w art. 10 ust. 2 tej ustawy.	Miłosz Motyka – Minister Energii Oskar Tomaszewski, Specjalista, Departament Energii Jądrowej, oskar.tomaszewski@me.gov.pl , 538 552 607	II kwartał 2026 r.	

Nr	Tytuł projektu	Przyczyny i potrzeba wprowadzenia rozwiązań, które planuje się zawrzeć w projekcie	Istota rozwiązań, które planuje się zawrzeć w projekcie	Osoba odpowiedzialna za opracowanie projektu	Planowany termin wydania rozporządzenia	Przyczyny rezygnacji z prac nad projektem
21. (wpis: 17.02.2026; aktualizacja: 6.03.2026; aktualizacja: 10.04.2026)	Projekt rozporządzenia Ministra Energii w sprawie upoważnienia Dyrektora Instytutu Techniki Górniczej KOMAG do rozpatrywania wniosków o włączenie kwalifikacji sektorowych do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji (Rządowy Proces Legislacyjny: https://legislacja.gov.pl/projekt/12407304)	Do ministra właściwego do spraw gospodarki surowcami energetycznymi wpłynął wniosek Górniczej Izby Przemysłowo-Handlowej o włączenie do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji (ZSK) kwalifikacji sektorowej „Budowanie, konfigurowanie i eksploataowanie układów automatyki w górnictwie podziemnym i przeróbce rud metali i surowców mineralnych”. Udzielenie upoważnienia Dyrektorowi Instytutu Techniki Górniczej KOMAG do rozpatrywania wniosków o włączenie kwalifikacji sektorowych w obszarze górnictwa oraz przeróbki surowców mineralnych do ZSK, w tym zgłoszonego przez Górniczą Izbę Przemysłowo-Handlową, zapewni efektywny przebieg tego procesu. ITG KOMAG jest jednostką organizacyjną – instytutem badawczym – która posiada mocne kompetencje z zakresu górnictwa oraz przeróbki surowców mineralnych, w tym mechatroniki, hydrauliki, informatyki, mechaniki, energetyki, elektryki i diagnostyki, jak również specjalizuje się w budowaniu i konfigurowaniu układów automatyki w górnictwie oraz przeróbce surowców mineralnych, a także stosowaniu wiedzy eksperckiej na temat m.in. tych układów. ITG KOMAG posiada kompetencje do udziału w gremiach doradczych i komisjach do rozpatrywania wniosków z dziedziny górnictwa oraz przeróbki surowców mineralnych, jak również do prowadzenia procesu rozpatrywania wniosków o włączenie kwalifikacji sektorowych w obszarze górnictwa oraz przeróbki surowców mineralnych do ZSK.	Przedmiotem projektu jest upoważnienie Dyrektora Instytutu Techniki Górniczej KOMAG do rozpatrywania wniosków o włączenie kwalifikacji sektorowych w obszarze górnictwa oraz przeróbki surowców mineralnych do ZSK. Projektowane rozporządzenie zostanie wydane na podstawie art. 36 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz. U. z 2024 r. poz. 1606). Na mocy powołanego przepisu, minister kierujący działem administracji rządowej może, w drodze rozporządzenia, upoważnić organ lub kierownika jednostki organizacyjnej jemu podległej lub przez niego nadzorowanej, organ samorządu zawodowego lub organ organizacji gospodarczej do rozpatrywania m.in. wniosków o włączenie kwalifikacji sektorowej, o których mowa w art. 15a tej ustawy, do ZSK, mając na uwadze efektywny przebieg tych postępowań.	Marian Zmarzły – Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Energii Ilona Malik, Dyrektor Departamentu Górnictwa i Hutnictwa, ilona.malik@me.gov.pl, 22 626 42 14	I/II kwartał 2026 r. Rozporządzenie (o zmienionym tytule) zostało wydane 3 kwietnia 2026 r. (Dz. U. poz. 486)	

Nr	Tytuł projektu	Przyczyny i potrzeba wprowadzenia rozwiązań, które planuje się zawrzeć w projekcie	Istota rozwiązań, które planuje się zawrzeć w projekcie	Osoba odpowiedzialna za opracowanie projektu	Planowany termin wydania rozporządzenia	Przyczyny rezygnacji z prac nad projektem
22. (wpis: 6.03.2026; aktualizacja: 10.04.2026)	Projekt rozporządzenia Ministra Energii w sprawie szczegółowych wymagań technicznych dla punktów bunkrowania skroplonego gazu ziemnego (LNG) oraz badań technicznych, szkoleń i opłat z nimi związanych (Rządowy Proces Legislacyjny: https://legislacja.gov.pl/projekt/12408052)	Przedmiotowe rozporządzenie zostało opracowane na podstawie upoważnienia zawartego w art. 29 ust. 2 ustawy z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1289, 1853 i 1881), zgodnie z którym minister właściwy do spraw gospodarki surowcami energetycznymi, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej oraz ministrem właściwym do spraw żeglugłi śródlądowej określi, w drodze rozporządzenia: 1) szczegółowe wymagania techniczne dotyczące bezpiecznej eksploatacji, naprawy i modernizacji punktów bunkrowania skroplonego gazu ziemnego (LNG), 2) rodzaje badań technicznych punktów bunkrowania skroplonego gazu ziemnego (LNG) przeprowadzanych przez Transportowy Dozór Techniczny oraz sposób i terminy ich przeprowadzania, 3) zakres szkoleń, o których mowa w art. 28d ust. 1, 4) wysokość opłaty, o której mowa w art. 28 ust. 5 i w art. 28a ust. 3 – kierując się koniecznością zapewnienia bezpieczeństwa funkcjonowania i korzystania z tych punktów, jednolitości rozwiązań technicznych oraz biorąc pod uwagę zakres badania przeprowadzanego przez Transportowy Dozór Techniczny oraz rodzaj przedmiotu tego badania. Przyczyną i potrzebą opracowania rozporządzenia jest brak rozporządzenia dedykowanego punktom bunkrowania skroplonego gazu ziemnego (LNG), które obejmowałyby swym zakresem szczegółowe wymagania techniczne, jakim powinny odpowiadać tego rodzaju instalacje (infrastruktura służąca do bunkrowania tego rodzaju paliwa). Wydanie przepisów określających m.in. szczegółowe wymagania techniczne w zakresie funkcjonowania punktów bunkrowania oraz rodzaje przeprowadzanych badań technicznych punktów bunkrowania, w tym sposób i terminy ich przeprowadzania, jest niezbędne w celu zapewnienia bezpieczeństwa dla użytkowników jednostek pływających oraz operatorów tych punktów, którzy są narażeni na bezpośrednie niebezpieczeństwo wybuchu gazu.	W rozporządzeniu zostaną określone szczegółowe wymagania techniczne dotyczące bezpiecznej eksploatacji, naprawy i modernizacji punktów bunkrowania skroplonego gazu ziemnego (LNG), rodzaje badań technicznych punktów bunkrowania przeprowadzanych przez Transportowy Dozór Techniczny oraz sposób i terminy ich przeprowadzania. Ponadto rozporządzenie będzie obejmowało zakres szkoleń dotyczących zasad bezpieczeństwa bunkrowania skroplonym gazem ziemnym (LNG) jednostek pływających w zakresie czynności wykonywanych przez osoby zaangażowane w bunkrowanie skroplonym gazem ziemnym (LNG) oraz wysokość opłaty za przeprowadzenie przez Transportowy Dozór Techniczny badań technicznych punktu bunkrowania w zakresie jego bezpiecznej eksploatacji, naprawy i modernizacji i opłaty za wydanie przez Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego opinii w zakresie zgodności dokumentacji technicznej projektowanego punktu bunkrowania z wymaganiami technicznymi. Rozwiązania przyjęte w rozporządzeniu są opracowane na podstawie normy EN ISO 20519 – Statki i technika morska. Specyfikacja tankowania statków napędzanych skroplonym gazem ziemnym, przywołanej w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1804 z dnia 13 września 2023 r. w sprawie rozwoju infrastruktury paliw alternatywnych i uchYLENIA dyrektywy 2014/94/UE (Dz. Urz. UE L 234 z 22.09.2023, str. 1, z późn. zm.).	Miłosz Motyka – Minister Energii Konrad Wojnarowski – Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Energii Iwona Gawłowska, Zastępca Dyrektora Departamentu Elektromobilności, Paliw i Gospodarki Wodorowej, iwona.gawlowska@me.gov.pl Oliwer Sado, Specjalista, Departament Elektromobilności, Paliw i Gospodarki Wodorowej, oliwer.sado@me.gov.pl	IV kwartał 2026 r.	

Nr	Tytuł projektu	Przyczyny i potrzeba wprowadzenia rozwiązań, które planuje się zawrzeć w projekcie	Istota rozwiązań, które planuje się zawrzeć w projekcie	Osoba odpowiedzialna za opracowanie projektu	Planowany termin wydania rozporządzenia	Przyczyny rezygnacji z prac nad projektem
23. (wpis: 10.04.2026; aktualizacja: 2.06.2026)	Projekt rozporządzenia Ministra Energii zmieniającego rozporządzenie w sprawie zapasów paliw w przedsiębiorstwach energetycznych (Rządowy Proces Legislacyjny: https://legislacja.gov.pl/projekt/12409657)	Przedmiotowe rozporządzenie zostało opracowane na podstawie upoważnienia zawartego w art. 10 ust. 6 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2026 r. poz. 43, 516 i 607), zgodnie z którym minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, wielkości zapasów paliw, o których mowa w ust. 1, sposób ich gromadzenia oraz szczegółowy tryb przeprowadzania kontroli stanu zapasów, uwzględniając rodzaj działalności gospodarczej, możliwości techniczne i organizacyjne w zakresie gromadzenia zapasów. Rozwiązania zawarte w aktualnie obowiązującym rozporządzeniu Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 12 lutego 2003 r. w sprawie zapasów paliw w przedsiębiorstwach energetycznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 2002) wymagają uzupełnienia o przepisy doprecyzowujące sposób ustalania poziomu utrzymywanych zapasów paliw przez przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej w jednostkach wytwórczych centralnie dysponowanych w końcowym okresie ich eksploatacji.	Projektowane zmiany doprecyzują dotychczasowe przepisy o rozwiązaniach uwzględniające specyfikę funkcjonowania jednostek wytwórczych centralnie dysponowanych w końcowym okresie ich eksploatacji, przyczyniając się m.in. do optymalizacji kosztów operacyjnych przedsiębiorstw energetycznych.	Miłosz Motyka – Minister Energii Paweł Skarzyński, Główny Specjalista, Departament Elektroenergetyki i Gazu, pawel.skarzynski@me.gov.pl, 539 862 109 Sławomir Kaczorek, Główny Specjalista, Departament Elektroenergetyki i Gazu, slawomir.kaczorek@me.gov.pl	31 maja 2026 r.	

Nr	Tytuł projektu	Przyczyny i potrzeba wprowadzenia rozwiązań, które planuje się zawrzeć w projekcie	Istota rozwiązań, które planuje się zawrzeć w projekcie	Osoba odpowiedzialna za opracowanie projektu	Planowany termin wydania rozporządzenia	Przyczyny rezygnacji z prac nad projektem
24. (wpis: 2.06.2026)	Projekt rozporządzenia Ministra Energii zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczegółowych wymagań technicznych dla stacji gazu ziemnego	Przedmiotowe rozporządzenie zostało opracowane na podstawie upoważnienia zawartego w art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1289, 1853 i 1881), zgodnie z którym minister właściwy do spraw gospodarki surowcami energetycznymi określi, w drodze rozporządzenia: 1) szczegółowe wymagania techniczne dotyczące bezpiecznej eksploatacji, naprawy i modernizacji stacji gazu ziemnego, 2) rodzaje badań technicznych stacji gazu ziemnego przeprowadzanych przez Urząd Dozoru Technicznego albo Transportowy Dozór Techniczny oraz sposób i terminy ich przeprowadzania, 3) wysokość opłat, o których mowa w art. 26 ust. 3 i art. 27 ust. 5 – kierując się koniecznością zapewnienia bezpieczeństwa funkcjonowania i korzystania z tych stacji, jednolitości rozwiązań technicznych oraz biorąc pod uwagę zakres badania przeprowadzanego przez Urząd Dozoru Technicznego albo Transportowy Dozór Techniczny oraz rodzaj przedmiotu tego badania. Ministerstwo Energii otrzymało postulaty w sprawie konieczności umożliwienia samodzielnego tankowania skroplonego gazu ziemnego (LNG). Podmioty wskazywały, że w innych krajach takie rozwiązanie jest już powszechnie stosowane. Odpowiedzią na postulaty jest projektowane rozporządzenie. Obecnie obowiązujące rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 15 czerwca 2023 r. w sprawie szczegółowych wymagań technicznych dla stacji gazu ziemnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1252) nie określa szczególnych warunków i wymagań dla samoobsługowych punktów tankowania skroplonego gazu ziemnego (LNG). Z tego względu wprowadzenie możliwości samoobsługowego tankowania LNG (tj. przez osoby nieposiadające odpowiednich uprawnień wydanych przez Transportowy Dozór Techniczny) przy wymaganiach obecnie obowiązującego rozporządzenia może być obciążone ryzykiem zachowania zbyt małych środków bezpieczeństwa. Rekomendowanym rozwiązaniem jest wprowadzenie dodatkowych wymagań technicznych dla punktów tankowania LNG, na których ma odbywać się samoobsługowe tankowanie. Tak skonstruowane przepisy rozporządzenia pozwolą uniknąć dodatkowych i zbędnych nakładów na dodatkowe środki bezpieczeństwa dla tych stacji i punktów tankowania LNG, które nie zdecydują się na umożliwienie samodzielnego tankowania na swoich punktach.	Projektowane zmiany wprowadzają dla stanowisk LNG przeznaczonych do samoobsługowego tankowania dodatkowe wymagania bezpieczeństwa polegające na: 1) wyposażeniu w odpowiednie, widoczne oznaczenia informujące o przeznaczeniu stanowiska LNG do tankowania samoobsługowego oraz w czytelne instrukcje obsługi w postaci tekstu i piktogramów; 2) wyposażeniu w system alarmowy, wytwarzający sygnał dźwiękowy lub świetlny, informujący obsługę stacji o zaistnieniu sytuacji awaryjnej; 3) umożliwieniu obsłudze stacji obserwacji stanowiska; 4) wyposażeniu dystrybutorów w ręczny zawór odcinający wstrzymujący przepływ gazu do węża lub manualny wyłącznik bezpieczeństwa umożliwiający natychmiastowe wyłączenie urządzenia; 5) zastosowaniu w dystrybutorach typu króćca, który pozwala na dostarczanie gazu tylko wtedy, gdy króciec jest połączony z odpowiadającym gniazdem tankowania w pojeździe. Dodatkowo w projekcie rozporządzenia określono wymagania dotyczące: 1) obszaru tankowania; 2) obowiązków użytkownika przed tankowaniem, polegające na potwierdzeniu uprawnień do tankowania oraz obowiązku stosowania środków ochrony indywidualnej; 3) obowiązków operatora samoobsługowej stacji tankowania LNG; 4) szkoleń dla użytkowników samoobsługowych punktów tankowania LNG oraz personelu odpowiedzialnego za nadzór nad tankowaniem tego paliwa; 5) dokumentacji prowadzonej przez operatora stacji. Powyższe wymagania są dodatkowymi środkami bezpieczeństwa poza wymaganiami określonymi w normie PN-EN ISO 16924:2018 Stacje tankowania gazu ziemnego – Stacje LNG do tankowania pojazdów, która zgodnie ze zmienianym rozporządzeniem obowiązuje w stosunku do wszystkich stanowisk tankowania LNG.	Miłosz Motyka – Minister Energii Iwona Gawłowska, Zastępca Dyrektora Departamentu Elektromobilności, Paliw i Gospodarki Wodorowej, iwona.gawlowska@me.gov.pl Oliwer Sado, Specjalista, Departament Elektromobilności, Paliw i Gospodarki Wodorowej, oliwer.sado@me.gov.pl	IV kwartał 2026 r.	

Nr	Tytuł projektu	Przyczyny i potrzeba wprowadzenia rozwiązań, które planuje się zawrzeć w projekcie	Istota rozwiązań, które planuje się zawrzeć w projekcie	Osoba odpowiedzialna za opracowanie projektu	Planowany termin wydania rozporządzenia	Przyczyny rezygnacji z prac nad projektem
25. (I) (wpis: 5.06.2026)	Projekt rozporządzenia Ministra Energii sprawie warunków technicznych dozoru technicznego dla urządzeń technicznych lub urządzeń podlegających dozorowi technicznemu w elektrowni jądrowej	Przedmiotowe rozporządzenie zostało opracowane na podstawie art. 8 ust. 5a ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorze technicznym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1194 oraz z 2026 r. poz. 252). Przepis ten stanowi, że minister właściwy do spraw gospodarki surowcami energetycznymi określi, w drodze rozporządzenia, warunki techniczne dozoru technicznego dla urządzeń technicznych lub urządzeń, o których mowa w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 5 ust. 4, w zakresie: 1) projektowania, 2) materiałów i elementów stosowanych do wytwarzania, naprawy lub modernizacji, 3) wytwarzania, 4) eksploatacji, 5) naprawy i modernizacji, 6) likwidacji – w szczególności wymagania dotyczące konstrukcji, obliczeń wytrzymałościowych, budowy, osprzętu, oznaczeń, materiałów i elementów, zakresu badań technicznych urządzeń, materiałów i elementów, terminów badań okresowych, rodzaju dokumentacji niezbędnej do objęcia dozorem i potwierdzenia kwalifikowania oraz wykonania połączeń nierozłącznych, przeróbki plastycznej i obróbki cieplnej, kwalifikowania i wykonywania badań nieniszczących oraz obsługi i konserwacji, uwzględniając stopień zagrożenia związany z bezpiecznym funkcjonowaniem i eksploatacją tych urządzeń powodowany wpływem promieniowania jonizującego. Aktualnie upoważnienie to jest wykonane przez rozporządzenie Ministra Rozwoju z dnia 20 maja 2016 r. w sprawie warunków technicznych dozoru technicznego dla urządzeń technicznych lub urządzeń podlegających dozorowi technicznemu w elektrowni jądrowej (Dz. U. poz. 909), określające warunki techniczne dozoru technicznego dla urządzeń technicznych lub urządzeń, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 5 ust. 4 powołanej ustawy, podlegających dozorowi technicznemu w elektrowni jądrowej, zwanych dalej „urządzeniami EJ”. Celem projektowanego rozporządzenia jest usprawnienie procesu przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie elektrowni jądrowej na etapie projektowania i wytwarzania urządzeń EJ, a także doprecyzowanie dotychczasowych przepisów, obejmujących wszystkie etapy dozoru technicznego urządzeń EJ (projektowanie, wytwarzanie, eksploatację, naprawę, modernizację oraz likwidację), z uwzględnieniem konieczności zachowania wysokiego poziomu bezpiecznego funkcjonowania urządzeń EJ oraz wysokiego poziomu bezpieczeństwa jądrowego. Potrzeba dokonania aktualizacji wymagań dotychczasowego rozporządzenia wynika również z konieczności uwzględnienia aktualnych wymagań w tym zakresie, zawartych m.in. w zaleceniach Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej, dotyczących wymagań bezpieczeństwa jądrowego dla elektrowni jądrowych.	Projekt nowego rozporządzenia przewiduje: 1. Wprowadzenie zasady <i>Commercial Grade Item or Activity Dedication</i> dla elementów i materiałów urządzeń EJ, dla których określono klasę bezpieczeństwa, oraz dla urządzeń EJ, dla których nie określono klasy bezpieczeństwa. Z grupy urządzeń EJ, dla których nie określono klasy bezpieczeństwa, wyodrębnia się dwie podgrupy urządzeń EJ: • ważnych ze względu na bezpieczeństwo jądrowe; • o mniejszym (niezerowym) znaczeniu ze względu na bezpieczeństwo jądrowe, do których w procesie projektowania i wytwarzania zastosowanie znajdują wymagania jak dla urządzeń konwencjonalnych, natomiast w procesie eksploatacji, napraw, modernizacji oraz likwidacji zastosowanie znajdują nowe regulacje. 2. Wprowadzenie dla urządzeń EJ zasady stosowania uznanych reguł technicznych, tj. aktualnych dokumentów normalizacyjnych, norm, specyfikacji technicznych lub innych dokumentów odniesienia, chyba że w dokumentacji technicznej (projektowej) zostanie udowodnione, że zastosowanie nieaktualnego lub wycofanego dokumentu odniesienia zapewni ten sam lub wyższy poziom bezpiecznego funkcjonowania urządzeń EJ. 3. Doprecyzowanie planu zapewnienia bezpiecznego funkcjonowania urządzeń EJ, zwanego dalej „planem bezpieczeństwa urządzeń EJ” lub „planem”, w szczególności przez określenie: • etapów przedłożenia planu do Urzędu Dozoru Technicznego; • podmiotu odpowiedzialnego za koordynację przygotowania planu, którym jest jednostka organizacyjna wykonująca działalność związaną z narażeniem, polegającą na budowie, rozruchu oraz eksploatacji elektrowni jądrowej, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe (Dz. U. z 2026 r. poz. 1); • zasad sporządzania planu; • dodatkowych elementów planu w zależności od etapu cyklu życia (<i>lifecycle</i>) urządzenia EJ, w szczególności w zakresie projektowania lub wytwarzania urządzeń EJ, zgodnie z wytycznymi Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej.	Miłosz Motyka – Minister Energii Andrzej Sidło, Departament Energii Jądrowej, andrzej.sidlo@me.gov.pl Patryk Zubowicz, Departament Energii Jądrowej, patryk.zubowicz@me.gov.pl	IV kwartał 2026 r.	

Nr	Tytuł projektu	Przyczyny i potrzeba wprowadzenia rozwiązań, które planuje się zawrzeć w projekcie	Istota rozwiązań, które planuje się zawrzeć w projekcie	Osoba odpowiedzialna za opracowanie projektu	Planowany termin wydania rozporządzenia	Przyczyny rezygnacji z prac nad projektem
25. (II) (wpis: 5.06.2026)	Projekt rozporządzenia Ministra Energii sprawie warunków technicznych dozoru technicznego dla urządzeń technicznych lub urządzeń podlegających dozorowi technicznemu w elektrowni jądrowej		4. Wprowadzenie dla urządzeń EJ zasady sporządzania dokumentacji technicznej (w tym odbiorczej) w wersji elektronicznej oraz w języku polskim lub języku innym niż język polski, chyba że Prezes Urzędu Dozoru Technicznego określi inaczej. Zmiana ta nie obejmuje instrukcji eksploatacji, procedur eksploatacji, a także opisów technicznych, które sporządza się w języku polskim. 5. Wprowadzenie monitoringu funkcjonowania oraz stanu technicznego urządzeń EJ, ich elementów, wyposażenia, osprzętu lub systemów, w których są zainstalowane (tzw. zasada <i>maintenance rule</i>). 6. Dopuszczenie, w ściśle określonych przepisach, stosowania rozwiązań odmiennych od dotychczas określonych w danym przepisie, jeżeli jest to technicznie uzasadnione w dokumentacji technicznej lub aktualne dokumenty odniesienia, w szczególności aktualne normy, dopuszczają inne rozwiązania. W takim przypadku rozporządzenie otwiera regulację prawną na inne niż tylko aktualne rozwiązania techniczne oraz technologie jądrowe. 7. Rezygnację z niektórych szczegółowych wymagań technicznych, pozostawiając je w gestii projektanta oraz dokumentów odniesienia, na poziomie rozporządzenia pozostawiając jedynie ogólne wymagania techniczne. Stanowi to swoistą deregulację, „otwierając” wymagania rozporządzenia na inne rozwiązania techniczne oraz technologie jądrowe. 8. Rezygnację z niektórych wymagań technicznych związanych z dekontaminacją substancji radioaktywnych lub innych wymagań, które pozostają w wyłącznej kompetencji Prezesa Państwowej Agencji Atomistyki na podstawie ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe oraz aktów wykonawczych do tej ustawy. 9. Ujednolicenie pojęć „urządzeń EJ przyporządkowanych do odpowiednich klas bezpieczeństwa” oraz „urządzeń EJ istotnych dla bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej” (pojęcia te obejmują tę samą grupę urządzeń) w ramach jednego pojęcia, tj. „urządzeń EJ przyporządkowanych do odpowiednich klas bezpieczeństwa”.			

Nr	Tytuł projektu	Przyczyny i potrzeba wprowadzenia rozwiązań, które planuje się zawrzeć w projekcie	Istota rozwiązań, które planuje się zawrzeć w projekcie	Osoba odpowiedzialna za opracowanie projektu	Planowany termin wydania rozporządzenia	Przyczyny rezygnacji z prac nad projektem
25. (III) (wpis: 5.06.2026)	Projekt rozporządzenia Ministra Energii sprawie warunków technicznych dozoru technicznego dla urządzeń technicznych lub urządzeń podlegających dozorowi technicznemu w elektrowni jądrowej		10. Objęcie w szerszym zakresie wymaganiami rozporządzenia urządzeń EJ, dla których nie określono klasy bezpieczeństwa – aktualnie niektóre przepisy rozporządzenia dotyczą jedynie urządzeń EJ, dla których określono klasę bezpieczeństwa. W aktualnym stanie prawnym, będącym pochodną europejskich dyrektyw nowego podejścia, które częściowo wyłączają ze swojego obszaru zastosowań instalacje jądrowe, istnieje pewna luka związana z urządzeniami, dla których nie określono klas bezpieczeństwa. 11. Ujednolicenie pojęć dokumentacji technicznej, która w aktualnym brzmieniu przepisów jest formułowana pod kilkoma pojęciami, w tym jako „dokumentacja techniczna”, „dokumentacja projektowa”, a także „dokumentacja konstrukcyjno-techniczna”. Tak rozumiana dokumentacja techniczna jest uzgadniana z Prezesem Urzędu Dozoru Technicznego na podstawie art. 8 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorze technicznym. 12. Dostosowanie regulacji do istniejących i sprawdzonych rozwiązań dozoru technicznego ustanowionych przepisami rozporządzenia Ministra Przedsiębiorczości i Technologii z dnia 30 października 2018 r. w sprawie warunków technicznych dozoru technicznego w zakresie eksploatacji, napraw i modernizacji urządzeń transportu bliskiego (Dz. U. poz. 2176) – w szczególności w zakresie resursu oraz badań, a także rozwiązań określonych przepisami rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 17 grudnia 2021 r. w sprawie warunków technicznych dozoru technicznego dla niektórych urządzeń ciśnieniowych podlegających dozorowi technicznemu (Dz. U. z 2022 r. poz. 68) – w szczególności w zakresie napraw i modernizacji. 13. Doprecyzowanie licznych przepisów (wymagań), umożliwiając ich jednoznaczną interpretację, w tym ograniczenie określonych wymagań do zakresu dokumentów odniesienia, zakresu planu bezpieczeństwa urządzeń EJ lub zakresu dokumentacji technicznej, w tym uzgodnionej dokumentacji technicznej.			

Nr	Tytuł projektu	Przyczyny i potrzeba wprowadzenia rozwiązań, które planuje się zawrzeć w projekcie	Istota rozwiązań, które planuje się zawrzeć w projekcie	Osoba odpowiedzialna za opracowanie projektu	Planowany termin wydania rozporządzenia	Przyczyny rezygnacji z prac nad projektem
25. (IV) (wpis: 5.06.2026)	Projekt rozporządzenia Ministra Energii sprawie warunków technicznych dozoru technicznego dla urządzeń technicznych lub urządzeń podlegających dozorowi technicznemu w elektrowni jądrowej		14. Zastąpienie w niektórych przypadkach pojęcia „urządzeń ciśnieniowych” lub „zbiorników bezciśnieniowych i niskociśnieniowych” jednym pojęciem: „urządzenia EJ” – niekiedy bowiem rozporządzenie przewiduje wymagania jedynie dla urządzeń ciśnieniowych lub urządzeń transportu bliskiego, pozostawiając poza zakresem danej regulacji zbiorniki bezciśnieniowe i niskociśnieniowe. Zmiana ta z jednej strony ujednolici pojęcie urządzeń ciśnieniowych, bezciśnieniowych, niskociśnieniowych oraz urządzeń transportu bliskiego w ramach jednego pojęcia: „urządzeń EJ”, z drugiej strony uzupełnia lukę przez rozszerzenie obecnych wymagań dla wszystkich rodzajów urządzeń EJ. 15. Ustanowienie liczniejszych niż w aktualnym stanie prawnym odesłań w poszczególnych przepisach rozporządzenia do ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe oraz aktów wykonawczych do tej ustawy w celu zapewnienia spójności regulacji przepisów dozoru technicznego i przepisów prawa atomowego. Odesłania takie ograniczają dublowanie regulacji dozoru technicznego, w tym w zakresie wymagań albo dokumentacji technicznej projektu urządzeń technicznych wchodzących w skład elektrowni jądrowej, które są już określone w przepisach prawa atomowego lub należą do wyłącznej kompetencji organów dozoru jądrowego. 16. Doprecyzowanie wymagań technicznych rozporządzenia w odniesieniu do funkcji bezpieczeństwa. 17. Wprowadzenie powołania normy PN-EN 61513 stanowiącej normę dedykowaną w elektrowniach jądrowych dla oprzyrządowania i systemów kontroli ważnych dla bezpieczeństwa (dla tzw. urządzeń I&C). 18. Wprowadzenie zasad <i>Human Reliability Analysis</i> oraz <i>Human and Organisational Factor</i> w przypadku konieczności obsługi ze sterowni więcej niż jednego reaktora, co znajdzie zastosowanie przy małych reaktorach typu SMR. Rozwiązania przewidziane do uregulowania mają charakter neutralny technologicznie (dla elektrowni jądrowej i niezależnie od wybranych w przyszłości technologii jądrowych dla kolejnych projektów wielkoskalowych oraz małych reaktorów typu SMR).			